

அழகு இலக்கிய உலகம் இலக்கிய ஸ்ரீராமன் இலக்கியக் குழு

தொகுப்பாசிரியர்
க. பரணீதரன்

**ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தடம்**

**தொகுப்பாசிரியர்
க.பரணீதரன்**

**ஜீவநதி வெளியீடு
2018**

**ஈழத்து இலக்கிய உலகில் கெக்கிராவ ஸஹானாவின்
இலக்கியத் தடம்**

தொகுப்பாசிரியர் : க.பரணீதரன்
முதலாம் பதிப்பு : 2018 கார்த்திகை
பதிப்புரிமை : க.பரணீதரன்
வெளியீடு : ஜீவநதி, கலைஅகம், அல்வாய்
அச்சகம் : பரணி அச்சகம், நெல்லியடி.
பக்கங்கள் : 72
விலை : 200/-
ISBN : 978-955-4676-86-2

ஜீவநதி வெளியீடு - 112

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தடம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பதிப்புரை

ஜீவநதியின் 112 ஆவது வெளியீடாக அண்மையில் எம் அனைவரையும் சோகத்தில் ஆழ்ந்தி சென்ற ஈழத்து பெண் இலக்கிய ஆளுமை கெக்கிராவ ஸஹானா குறித்த மனப்பதிவுக் கட்டுரைகள் அடங்கிய “ஈழத்து இலக்கிய உலகில் கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தடம்” கட்டுரைத் தொகுப்பு வெளி வருகின்றது. கெக்கிராவ பிரதேசத்தில் இருந்து ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு வளம் சேர்த்து வந்த கெக்கிராவ ஸஹானா 50 வயதில் எம்மை விட்டு பிரிந்தமை வருத்தத்திற்குரியது. இந்த 50 வருட வாழ் காலத்தில் அவர் இலக்கிய உலகில் பல அறுவடைகளை தந்து சென்றுள்ளார். அநுராதபுர மாவட்டத்தில் இருந்து முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிட்டவரும் இவரே. ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாத அமைதியான படைப்பாளி. மல்லிகை, ஜீவநதி சஞ்சிகைகளில் அதிகமாக எழுதியுள்ளார். மூத்த எழுத்தாளர்கள் முதல் இளம் எழுத்தாளர்கள் வரை அனைவருடனும் மிக அன்பாக பழகி வந்தவர். நல்லாசானாக திகழ்ந்தவர். கெக்கிராவ ஸலைஹாவின் வளர்ச்சியில் பக்கத்துணையாக இருந்தவர். இச்சிறு தொகுப்பு அவரது இலக்கிய சேவைக்கு சமர்ப்பணமாக அமைகின்றது. கெக்கிராவ ஸஹானா அம்மாவின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

- க.பரணீதரன்
பதிப்பாசிரியர்

உள்ளே....

1. ஈழத்து இலக்கிய உலகில் வண்ணத்துப்பூச்சியாய் சிறகடித்த
இலக்கிய தேவதை கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத் தடம்
- க.பரணீதரன் -
 2. பாதியில் முடிந்த பயணம்
- பண்ணாமத்துக் கவிராயர் ஸய்யத் முஹம்மத் பாருக் -
 3. ஒரு தேவதைக் கனவை இலக்கியத்தில் பதிவு செய்து
அற்பாயுளில் மறைந்த இலக்கிய தேவதை கெக்கிராவ ஸஹானா
- முருகபூபதி -
 4. என்றும் உயிர் வாழும் கிராகம்
- அன்பு ஜவஹர்ஷா -
 5. குறையாத வியப்பைத் தந்து விரைவாக மறைந்த நேசம்
கெக்கிராவ ஸஹானா
- மேமன்கவி -
6. சஹானா எனும் ராகத்திற்காக மல்வானையிலிருந்து ஒரு மடல்
- நாச்சியாதீவு பர்வீன் -
7. பாரதி "கண்ணம்மா" அவள் எனக்கு...
- கெக்கிராவ ஸஹானா -
8. கெக்கிராவ ஸஹானாவும், நானும்
- பாத்திமா மைந்தன் -
9. சிறகடித்த சிட்டுக் குருவி
- திக்குவல்லை கமால் -
10. Loss of a Jahanara...
- Jahanara farwin -

**ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
வண்ணத்துப்பூச்சியாய்
சிறகடித்தஇலக்கிய தேவதை
கெக்கிராவ ஸஹானாவின்இலக்கியத் தடம்**

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் இலக்கிய தேவதையாய் வலம் வந்து, மகனாக என் மீது அன்பு சொரிந்த இலக்கியத்தாய் கெகிராவ சஹானா அம்மா, தனது 50 ஆவது வயதில் எம்மை எல்லாம் விட்டு பிரிந்து விட்ட நிலையில், கனத்த மனத்துடன் விழிகள் எல்லாம் நிறைந்த நீருடன், நான் எழுதும், சஹானா அம்மாவின் இலக்கியத்தடம் பற்றிய அறிமுகக் கட்டுரையாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் கெகிராவ ஸஹானா என்ற பெண் ஆளுமையை அறியாதவர்கள் இருக்க முடியாது. இன்று உள்ள முஸ்லிம் பெண் எழுத்தாளர்களுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்து வந்தவர் ஸஹானா அவர்கள். அபூ ரஹுமான் சித்தி ஜஹானரா என்பது அவரது இயற் பெயர். 1968 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 26 ஆம் திகதி அபூ ரஹுமான், கைருன்னிஸா தம்பதிகளுக்கு இரண்டாவது மகனாக கெகிராவ ஸஹானா பிறந்தார். இவருடன் கெகிராவ ஸலைஹா உட்பட 5 சகோதரர்கள் உடன் பிறப்புகளாயினர். தனது ஆரம்ப கல்வியை (1-11வரை) கெகிராவ முஸ்லிம் மகாவித்தியாலத்தில் கற்ற கெகிராவ ஸஹானா அவர்கள் கற்கும் காலத்திலேயே வாசிப்பில் அதிக ஆர்வம் உடையவராகவும் பாரதி, ஜெயகாந்தன் எழுத்துக்கள்மீது அதிக ஈடுபாடு உடையவராகவும் இருந்தார். கம்பளை ஸாஹிரா கல்லூரியில் விஞ்ஞானத்துறையில் கற்றார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வெளிவாரி கலைப்பட்டதாரியாக பட்டம் பெற்ற இவர் ஆங்கில ஆசிரியையாக தொழில் புரிந்து

வந்துள்ளதோடு நன்மாணாக்கரையும் உருவாக்கியுள்ளார்.

பதினான்கு வயதிலேயே ஜெயகாந்தனின் எழுத்துக்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டு அவரது எழுத்துக்களை தேடித்தேடி படித்து தானும் ஒரு படைப்பாளமையாக வர வேண்டும் என்னும் நோக்கோடு தன் ஆளுமையை விருத்தி செய்து “மல்லிகை” இதழில் 1989 இல் “ஊரடங்கு” கவிதை மூலம் இலக்கிய உலகில் காலடி எடுத்து வைத்தார். அதே ஆண்டிலேயே தனது முதற் சிறு கதையை மல்லிகையில் “உள்ளிருக்கையிலே” என்னும் தலைப்பில் எழுதியிருந்தார். கவிதைகளில் அளப்பெரிய ஈடுபாடுடைய ஸஹானா சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், நாவல், குறு நாவல், ஆய்வுகட்டுரைகள், விமர்சனங்கள், வானொலி நிகழ்வுகள், சினிமா விமர்சனம் என இலக்கியத்தின் பல்வகைமைகளிலும் தொடர்ந்து எழுதத் தொடங்கினார். தொடர் வாசிப்பும் இலக்கியத்தின் மீதான அளவு கடந்த பற்றும் இவரது எழுத்தை பிரகாசிக்கச் செய்தன. கவிதைப் பிரியையான இவரது முதல் நூலாக “ஒரு தேவதைக் கனவு” சிறுகதைத் தொகுப்பு மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக 1997 ஆம் ஆண்டு 14 சிறுகதைகளை உள்ளடக்கி வெளியானது. இத்தொகுப்பே கெகிறாவலில் இருந்து வெளியான முதல் தமிழ் சிறுகதைத் தொகுப்பாகவும் கொள்ளப்படுகின்றமை பாராட்டிற்கும் சாதனைக்குமுரியது. இந்த தொகுப்பிற்கு பதிப்புரை எழுதியுள்ள மல்லிகை ஆசிரியர் ஜீவா “எதிர்காலத்தில் நன்கு பிரகாசிக்கத் தக்க அத்தனை சிறப்பு ஆற்றல்களையும் திறமைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டவர் தான் இவர். இவரால் இன்னும் அதியற்புதமான படைப்புகளை எதிர் காலத்தில் சிருஷ்டிக்க முடியும் என மெய்யாகவே இந்தக் கட்டத்தில் நம்புகிறேன்” என எழுதியிருந்தார். டொமினிக் ஜீவாவின் கூற்றை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் ஸஹானா அம்மாவின் இலக்கிய செயற்பாடுகள் அமைந்தன. தன்னை தூக்கி விட்ட மல்லிகை இதழ்களை விற்றுக் கொடுத்தும் மல்லிகை ஆசிரியருக்கு சந்தாதாரர்களை இணைத்துக் கொடுத்தும் தனது நன்றிகளையும் அன்பையும் தெரிவித்தும் வந்த பரோபகாரியாகவும் இவர் விளங்கியுள்ளார். இவரது 29 ஆவது வயதில் வெளியான இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகள் பலவற்றில் முதிர்ச்சியற்ற ஒரு படைப்பாளியின் தொகுப்பு என்று கூறும் அளவிற்கு கதைகளின் தரம் அமைந்திருந்தன. இத்தொகுப்பில் உள்ள பல கதைகள் மனித வாழ்வில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளையும், மனித

மனங்களின் மாற்றங்களையும் - அசைவுகளையும், கெக்கிரா வையை சுற்றி உலாவும் பாத்திரங்களையும் கணவன் மனைவியின் உறவு நிலைகளையும், ஏழ்மையின் கொடுமைகளையும், மனித மனப்போராட்டங்களையும் கருப்பொருள்களாக கொண்டவை. தொகுப்பின் முக்கியத்துவம் யாதெனில் இக்கதைகள் ஒவ்வொன்றும் உளவியல் ரீதியில் அணுகப்படக்கூடிய தன்மை வாய்ந்தமையைக் குறிப்பிடலாம். சொற்சிக்கனமும், தெளிந்த வசனக் கோர்வைகளும், கதைகளின் இடையே வரும் சிறு கவிதைகளும், விவரிப்பும் ஸஹானா அம்மாவின் இத் தொகுப்பின் வெற்றி எனலாம். கதைகளில் வரும் விபரிப்புகளும், உவமான உவமேயங்களும் வாசகனை கட்டிப்போடும் தன்மை வாய்ந்தன. “ஒரு தேவதைக் கனவு” கதையில் : “...பெரிதாக கொட்டாவி விட்ட படி சோம்பல் முறித்து நிமிர்ந்தபோது தான் ஒரு நாளும்ல்லாத விசேஷமாய் எதிர்ப்பீடு திறந்திருப்பதைக் கண்டான். சிறிய முற்றத்தில் அழகாக மாக்கோலம் இடப் பட்டிருந்தது. வெளிர் பச்சை நிறத்தில் மாக்கோலம் இடப் பட்டிருந்தது. வெளிர் பச்சை நிறத்தில் பாவாடை தாவணி அணிந்து, தழையப் பின்னிய கூந்தல் முன்னால் தொங்கி விழ, அதை ஒரு கையால் ஒதுக்கி விட்டபடி மறுகையால் லாவகமாக கோலமிட்டுக் கொண்டிருந்தாள் அந்தப்பெண். தளர்வான சுருண்ட கேசத்தின் மத்தியில் கீழே குனிந்திருந்த அவள் முகம் அந்த மெல்லிய ஒளியிலும், வீட்டுக்குள்ளிருந்து மங்கலாக பரவிய விளக்கொளியிலும் பிரகாசிப்பது அவனுக்கு கரிய இருளில் பால்வண்ணமாக ஒளிவீசும் தெருக்கோடி விளக்கை ஞாபகப்படுத்திற்று.” என்ற விபரிப்பு ஸஹானாவின் விபரிப்பின் திறனுக்கு எடுத்துக்காட்டு.

இவரது இரண்டாவது வெளியீடாக இந்தியாவின் மாங்குயில் பதிப்பக வெளியீடாக “இன்றைய வண்ணத்துப் பூச்சிகள்” கவிதைத் தொகுப்பு 2004 இல் வெளியாகியது. கவிப் பேரரசு வைரமுத்துவின் வாழ்த்துரையும் மேமன் கவியின் “ஸஹானாவின் கவிதைகளும் அவரது சுயமும்” முகவுரையும் இந்நூலை சிறப்புறச் செய்கின்றன. 54 கவிதைகள் அலங்கரிக் கின்ற இந்நூலில் பிறருக்காக உள்ளத்தால் தவிக்கும் ஸஹானாவின் மனதை தரிசிக்க முடிகின்றது. ஸஹானாவின் கவிதைகளைப் பற்றி கவிப்பேரரசு வைரமுத்து: “மரபு என்றோ புதுமை என்றோ தன் சொற்களுக்கு விலங்கிட்டுக் கொள்ளாமல் எவ்வடிவத்தில் இருந்தாலும் கவிதை கவிதைதான் என்ற விசாலமான மனம்

வேண்டும் படைப்பாளிக்கு. அந்த மனம் வாய்த்திருக்கிறது ஸஹானாவுக்கு. பயிற்சியும் முயற்சியும் பெருகப் பெருக கவிதைகளின் புதிய தளங்களை நோக்கி ஸஹானாவின் பயணம் தொடரக்கூடும் என்பதற்கான நம்பிக்கையான சாட்சிகளை இதில் பல கவிதைகள் வழங்குகின்றன” என்கிறார். காதல், பெண்ணியம், போரின் அவலங்கள், ஜீவகாருண்யம், இயற்கை அழகு, வறுமையின் கொடூரம், போதையின் அவலம், பெண் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினைகள் என்பவற்றை கருப்பொருட்களாக கொண்டு இத்தொகுப்பின் கவிதைகள் புனைவப் பட்டுள்ளன. இத்தொகுப்பில் உள்ள பல கவிதைகள் வாயிலாக, மனிதர்களது அவல நிலைகளைக் கண்டு வருத்தமுறும் கவிதாயினி ஸஹானா, நிலையான அமைதியான உலக அமைதியை வேண்டுகின்றார். இவ்வுலகில் போர் ஏற்படுத்திய அவல நிலை கண்டு, “பிற நாட்டுச் சகோதரனுக்கு!” என்னும் கவிதையில் ஸஹானா ஏங்கும் ஏக்கம் மானிட நேயம்மிக்க அனைவரின் ஏக்கமாகவும் அமையும். எடுத்துக்காட்டுக்காக அக்கவிதை இங்கு பதிவு செய்யப்படுகின்றது.

அழுதிருக்கின்றோம்;
மனம் நொந்து
தொழுதிருக்கின்றோம்;
கூடி விவாதித்திருக்கின்றோம்;
விஞ்ஞானக் கன்னி
நாசகாரக் கணவனுக்கு
வாழ்க்கைப்பட்ட அவலத்தை
கண்டித்துமுள்ளோம்;
நைட்ரஜன் குண்டுகளும்
கண்டம் தாவும் ஏவுகணைகளும்
கொடும் மிருங்கங்களை
நெடிதுயர் மலைகளை
பாழ் மண்டபங்களை
அழிக்கலாம்;
மாந்தரை அழிக்கலாமோ?

சிறு துளை வளியில்
சீவிக்கும்
ஒரு பிடரி அறையை

பிளேட் கீறலைத்
தாளாத உடம்பைத்
தகர்க்கவா ஆயுதங்கள்
என்று சபித்துள்ளோம்
ஒரு காலத்தில்

எதியோப்பிய பட்டினி
லெபனான் யுத்தம்
வங்காள வெள்ளம்
மனதைக் கலைத்தது
முன்னொரு போது
இப்போதில்லை.

காட்டுப்புலிகள்
நடுத்தெருவில் இரைதேடும்
இந்தப் பூமியில்,
பள்ளி வாசல்கள்
வேட்டைத் தலமான கணத்தில்
இறைமைகள்
இரத்த விளாறாய்
சிதறிய பொழுதில்
முடியவில்லை தம்பீ;
உனக்காக நான் அழ
முடியவில்லை.
பிறர்க்கென அழுதல்
இப்போதில்லை.

மூன்றாவது வெளியீடாக ஸஹானா அம்மாவின் "ஒரு கூடும் இரு முட்டைகளும்" குறுநாவல் 2009 இல் வெளியாகியது. இந்நூலில் ஒரு குறுநாவலும் ஐந்து சிறுகதைகளும் உள்ளடக்கப் பட்டிருக்கின்றன. தந்தையை இழந்த முஸ்லிம் குடும்பத்தில் ஒரு தாயும் இரு பெண் பிள்ளைகளும் தின வாழ்வுக்காக படும் பாட்டை உணர்வுகள் ததும்ப விபரிக்கும் குறுநாவலாக "ஒரு கூடும் இரு முட்டைகளும்" குறுநாவல் அமைந் துள்ளது. காதல், காமம், நட்பு, தாய்மை, சமூக வக்கிரங்கள், வறுமை போன்ற விடயங்களை இந்நாவலின் வாயிலாக காட்சிப் படுத்தியுள்ளார். தொகுப்பில் இடம்பெற்ற 5 சிறுகதைகளிலும் பெண்கள்

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்துடம்

அனுபவிக்கும் பிரச்சினைகளும், காதலும் தான் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. தாதிப்பெண் ஒருத்தி குழந்தையொன்றின் இறப்பைப் பார்த்து அடையும் துன்பத்தை “புருஷோத்தமன்” என்னும் கதை வாயிலாகவும், “உள்ளும் புறமும் பேய்கள்” என்னும் கதையில் கருக்கலைப்பு செய்ய வந்த பெண்ணின் மீது வைத்தியர் காதல்கொள்வதும், தன் மனவளம் குன்றிய மூத்த குழந்தையை பராமரிப்பதற்கு, இடைஞ்சலாக தன் வயிற்றில் உண்டான கரு காரணமாக அமையும் எனக் கருதி கருக்கலைப்பு செய்ய வந்ததாக கூறும் தாய்மையின் உணர்வுகள் விபரிக்க முடியாத சோகத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. சல்மான் ஏற்கனவே திருமணமானவன் என அறிந்து ஆயிஷா என்னும் பெண் அடையும் துன்பத்தை கூறும் கதையாக “உண்மைக்காதல்” கதையும் காதலை மையப்படுத்தி எழுதப்பட்ட கதையாக “பெண் என்றால்” கதையும், அகதிகளின் வாழ்வில் ஏற்படும் இடர்களையும் அவர்கள் மீது மேற்கொள்ளப்படும் வன்கொடுமைகளையும் வேதனையாறு பெருக்கெடுக்க கூறும் கதையாக “அகதிகள்” கதையும் இடம் பெற்று இத்தொகுப்பு சிறப்பான தொகுதொகுப்பாக வெளிவந்தது.

14 வயதில் ஜெயகாந்தனது “சிலநேரங்களில் சில மனிதர்கள்” நாவலைப் படித்ததன் வாயிலாக ஜெயகாந்தனின் படைப்புகள் மீது ஈர்க்கப்பட்டு அவரது படைப்புகளில் அதிகமானவற்றை வாசித்ததுடன் அவரது தீவிர ரசிகையும் ஆனார். “எனது பதின்மூன்றாம் வயதுக்குள்ளாக நான் மூன்று முறை படித்து முடித்திருந்தேன். தான் எவ்வளவு பெரிய ஆபிரகா உயர்ந்து விட்ட போதிலும், தன்னை தனது அறிவையும், படிப்பையும் வைத்து மதிப்பவர்கள் மிகக்குறைவு. என்று கவலைப்பட்டுக் கொள்கிற அப்பாவி கங்கா என்னுள் மாறாத பிம்பமாக படிந்து விட்டாள். அதுவே எனக்கும், எனது அபிமான எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தனுக்குமான முதல் உறவாகத் திகழ்ந்தது. ஜெயகாந்தன் என் இதயத்தில் இமயத்தின் அளவுக்கு உயர்ந்து நின்றார்” என “மானசஞ்சாரம்” என்னும் நூலில் ஸஹானா குறிப்பிடுவது கவனத்தில் கொள்ளத் தக்கது. அவரது நூல்களை வாசிப்பதோடு மட்டும் நின்று விடாமல் ஆராய்ச்சிக்கும் உட்படுத்தியிருக்கின்றார். அதன் விளைவாக தான் வாசித்த ஜெயகாந்தனது படைப்புகளை வைத்துக் கொண்டு 2010 இல் “சூழ ஒடும் நதி” என்னும் தலைப்பில் ஜெயகாந்தன் படைப்புகள்

பற்றிய நூலை வெளியீடு செய்தார். ஜெயகாந்தனின் பெண் பாத்திரங்கள், கதாபாத்திரங்கள், அவர் பயன்படுத்திய உரையாடல்கள், ஜெயகாந்தன் எழுத்துக்களில் இஸ்லாமிய கருத்துகள், ஜெயகாந்தனின் மனிதாபிமானம், ஜெயகாந்தனின் துணிச்சல், தத்துவக்கருத்துக்கள், மெய்ஞ்ஞானப் பார்வை என்பவற்றோடு அவருடனான சந்திப்பின்வாயிலாக பெற்ற அனுபவங்களையும், அவரது கடிதத்தையும், அவருடனான சந்திப்பின் போதான உரையாடலையும் தன்னகத்தே இந்நூல் கொண்டு வெளியானது.

2011 இல் ஜீவநதி வெளியீடாக "மானசஞ்சாரம்" என்னும் சுயசரிதம் வெளியானது. மல்லிகையில் தொடராக எழுதப் பட்டவை இவை. தன்மானத்தையும் ஆழ்ந்த நூல் பரிச்சயத்தையும் சிந்தனை அறிவையும் மட்டுமே துணையாகக் கொண்டு ஒரு பின்தங்கிய கல்விப் புலத்தில் வாழ்ந்த இளம் பெண்ணொருத்தியின் வாழ்வியல் அனுபவங்கள் கடிதங்களினூடாகவும் தன் கூற்றாகவும் இந்நூலில் தரப்பட்டுள்ளன. இந்நூலைப் படிக்கும் போது கவிதை ஒன்றைப் படிப்பதான உணர்வு ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதுள்ளது. இதுவே இந்நூலாசிரியையின் கலையாக்க ஆளுமைக்குச் சான்று பகிக்கின்றது எனலாம். "ஆங்கில மொழியில் கடிதங்களுக்கு உந்த இடமுண்டு தமிழில் அப்படி வளர்ந்திருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. கடித இலக்கியம் என்ற பெயரில் இதை அறிமுகப்படுத்தலாம் என்று எண்ணு கின்றேன்" என, தனது முன்னுரையில் ஸஹானா அவர்கள் குறிப்பிடுவது ஈழத்தின் புதியதொரு இலக்கிய முயற்சியாகவே கருத முடிகின்றது. ஸஹானா அம்மாவின் தெளிந்த நீரோடை போன்ற உள்ளத்தை அறிந்து கொள்ள விரும்புவர்கள் அவரது "மானசஞ்சாரம்" நூலை வாசிப்பதன் மூலம் உணர்ந்து கொள்ளலாம். இந்நூல் இவரது சொந்த வாழ்வியல் அனுபவங்களை விளக்கும் சுயசரிதமாகவும் கொள்ளக்கூடியது.

2011 இல் ஜீவநதி வெளியீடாக "மானசஞ்சாரம்" வெளிவந்து ஒரு மாத இடைவெளியில் ஜீவநதி வெளியீடாக "இருட்டேர்" கவிதைத் தொகுப்பு வெளியானது. இந்நூலின் அட்டைப் படத்தில் நடிகை கே. ஆர் விஜயாவின் படமும் இணைக்கப் பட்டிருப்பது பலருக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும். கே.ஆர்.விஜயாவின் தீவிர ரசிகையான ஸஹானா, அவரது படமும் அட்டையில் எங்காவது ஓர் இடத்தில் இடம்பெற வேண்டும் என்று கட்டாயமாகக் கூறி தன் ஆசையை நிறைவேற்றிக் கொண்டார். இத்

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தம்

தொகுப்பில் 71 கவிதைகள் உள்ளடங்கியுள்ளன. இத்தொகுப்பு ஸஹானா அம்மாவின் ஏனைய எழுத்துகளை விட்டு சற்று விலகி சமுதாயத்தின் மீதான தன் பார்வைகளாகவும் பெண்ணிலை வாதச்சிந்தனை களை விதைப்பனவாகவும் வெளிவந்தன. இவரது இத்தொகுப்பு பற்றி பேராசிரியர் செ. யோகராசா: "...கெக்கிராவ ஸஹானாவின் கவிதைகள் எண்பதுகள் தொடக்கம் ஈழத்தில் முனைப்புப்பெற்ற பெண்ணிலைவாத நோக்குடைய கவிதைப் போக்கின் வெளிப்பாடுகளாகின்றன. இவற்றில் சில கவனத்திற் குரிய படைப்புகளாகும்.. இவரது கவிதைகளில் நெருங்கி நின்று உறவாடுகின்ற நுண்மன உணர்வுகள் எளிமையாகவும், அழகாகவும், அதேவேளையில் வெகு இயல்பான முறையிலும் வெளிப்படுத்தப்படும் ஆற்றல் என்பன இடம்பெற்றுள்ளன. அவ்வப்போது வித்தியாசமான புதியமொழிப் பிரயோகங்களைப் பயன்படுத்தும் ஆற்றலும் அவருக்குள்ளது" எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இதன் பின்னர் வெளியான இவரது மூன்று தொகுப்புகளின் வடிவமைப்பும் என்னால் மேற் கொள்ளப்பட்டவை. அந்தவகையில் 2012 இல் இவரது "முடிவில் தொடங்கும் கதைகள்" சிறுகதைத் தொகுப்பு 12 சிறுகதைகளை உள்ளடக்கி வெளியானது. இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகளில் "கோடரிக் காம்புகள்" என்னும் சிறுகதை ஆணாதிக்க வலையில் சிக்கி தவிக்கும் பெண்ணைப் பற்றிய கதை. பெண்விடுதலை பெண் சமத்துவம் என வெளிஉரையாடலில் குறிப்பிடுவோர் சொந்த வாழ்க்கையில் எப்படி அடக்குமுறைகளை மேற்கொள்கிறார்கள் என்பது பற்றியதானது. தன்னை பாதித்த, தான் காண விரும்பும் உலகத்தை, பெண்கள் அனுபவிக்கும் துன்பங்களை, பிரசவ வேதனையை, மாஸிடர்களிடையே காணப்படும் வேஷதாரிகளை வைத்து புனையப்பட்ட கதைகளாக காணப்படுகின்றன.

2014 இல் "அன்னையின் மகன்" நாவல் வெளியானது. பெண்ணினத்தின் மீதான அடக்கு முறைகளையும், கொடுமைகளையும் கண்டு ஆத்திரம் கொள்ளும் ஸஹானா அவர்கள் இவற்றுக்கு தீர்வுதான் என்ன என இந்நாவல் வாயிலாக அறிய முனைகின்றார். கெக்கிராவ பிரதேசத்தில் உள்ள இரு கிராமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏறத்தாழ ஐம்பது வருடங்களாக இருந்த களப்பின்னணிகளையும் கொண்டு அதிலிருந்து தடைகளை எதிர் கொண்டு முன்னோக்கி நகர்ந்த ஒரு பெண்ணின் கதையை சொல்வதனூடாக பல்வேறு பெண்ணியப் பிரச்சினை

களை பேசுகின்றார். வறுமையின் கொடுமையால் ஏற்படும் பிரச்சினைகள், பெண்களுக்கு எதிரான அடக்குமுறைகள், ஒழுக்க விழுமியம்சார் கருத்துக்களை தனது படைப்புகளுடாக வெளிப்படுத்தி வருபவர் ஸஹானா அவர்கள். அந்த வகையில் சமூகம் பற்றிய பெண்ணிலை சிந்தனையாளராக தன்னை இனங் காட்டி வரும் இவரது இந்நாவல் கூட ஸஹானா அம்மாவின் எழுத்து வாண்மைத்திறனுக்கு தக்கதொரு சான்றாக அமைவ தோடு இந்நாவலின் கதையோட்டம் மிகவும் சுவாரஸ்யமான தாகவும், வாசகனுக்குள் பல நல்ல சிந்தனைகளை தெளிவுபடுத்தி விதைப்பதாகவும் காணப்படுகின்றது.

“ஊமையின் பாஷை” சிறுகதைத்தொகுப்பு 11 கதைகளை உள்ளடக்கி வெளியானது. இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகள் அண்மைக் காலத்தில் எழுதப்பெற்ற அவரது கதைகளை உள்ளடக்கிய தொகுப்பு. இத்தொகுப்பும் பெண்ணியம், ஆசிரியத்துவம், பேரினவாதம், சமூக ஒழுக்கம் போன்றவற்றை கருப்பொருளாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஸஹானா அம்மாவால் இறுதியாக தொகுக்கப்பட்ட நூலாக “புதிய தரிசனம்” கட்டுரைத்தொகுப்பு 2017 இல் வெளியாகியுள்ளது. 14 கட்டுரைகளை உள்ளடக்கி வெளியான இந்நூலில் இந்திய இலக்கிய ஆளுமைகளான பாரதி, கு. அழகிரி சாமி, ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி, கண்ணதாசன் படைப்புகள் பற்றிய தனது சிந்தனைகளை கட்டுரைகளாக்கி உள்ளார். அத்துடன் ஈழத்தவர்களான ராஜகுரு சேனாதிபதி கனகரட்ணம், பண்ணா மத்துக் கவிராயர், அன்பு ஜவஹர்ஷா, மேமன் கவி, டொமினிக் ஜீவா போன்ற ஆளுமைகள் பற்றிய தன் மனப்பதிவுகளையும் கட்டுரைகளாக்கி உள்ளார். மேலும் இந்நூலில் தன் மனதைக் கவர்ந்த சில திரைப்படங்களைப் பற்றிய குறிப்புகளையும் எழுதியுள்ளார். இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள பிறிதொரு கட்டுரையான “தமிழில் உருவக அணி இன்னும் தேவையா?” என்ற கட்டுரை தமிழ் ஆசிரியர்கள் வாசித்து பயன்பெறத்தக்க கட்டுரை. எம்.சீ.ரஸ்மி னின் “சமூக வானொலிகள்”, “போர்க்கால சிங்கள இலக்கியங்கள் ஒரு பன்மைத்துவ ஆய்வு” நூல்கள் பற்றியும், மேமன்கவியின் “மொழிவேலி கடந்து - நவீன சிங்கள இலக்கியங்கள் பற்றிய ஒரு பார்வை” நூல் பற்றிய தன் விமர்சனப் பார்வைகளையும் கட்டுரைகளாக இத்தொகுப்பில் இணைத்துள்ளார்.

இலக்கிய உலகில் தான் வாழ்ந்த காலத்தில் இலக்கியத்

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தம்

துக்காக தன்னை அர்ப்பணித்து தொடர்ந்து எழுதி வந்த இவரால் மேற்குறிப்பிட்ட 10 நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இன்னும் வெளிவராமல் ஒரு நாவல் உட்பட மூன்று நூல்கள் அச்சில் உள்ளன. மல்லிகை, ஜீவநதி, படிகள், ஞானம், தினகரன், விடி வெள்ளி, ப்ரவாகம், அநுராகம், அல்மதினா, தினதந்தி, வீரகேசரி, எழுச்சிக்குரல், அல்ஹஸனாத் வாழ்க்கை, பூங்காவனம் ஆகிய சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளை ஸஹானா அவர் களின் எழுத்துகள் அலங்கரித்துள்ளன. எழுத ஆரம்பித்த காலம் தொடக்கம் ஜீவநதியின் வருகை(2007) வரையில் மல்லிகையிலேயே அதிகமான படைப்புகளை எழுதி வந்தவர் ஸஹானா. ஜீவநதியின் வருகையின் பின் தொடர்ந்து பல ஆக்கங்களை ஜீவநதியில் பதிவு செய்து வந்துள்ளார். அந்த வகையில் ஜீவநதியோடு இதழ் - 3 இல் "சுறுப்பு - வெள்ளையும்" சிறுகதையுடன் ஆரம்பித்த அவரது இலக்கியத் தொடர்பு, அவரது மரணம் வரை தொடர்பில் இருந்தது. ஜீவநதியில் 6 சிறுகதைகளையும், 4 கவிதைகளையும், 8 கட்டுரைகளையும், நேர்காணலையும், 5 வாசகர் கடிதங்களையும் ஸஹானா அம்மா எழுதியிருந்தார். ஜீவநதியின் வளர்ச்சிப் பாதையில் மிகுந்த உவகையும் ஆவலும் கொண்டிருந்த ஸஹானா அம்மாவின் இழப்பு ஜீவநதிக்கும் பேரிழப்பாகும்.

இலக்கிய உலகில் அமைதியாக ஆர்ப்பாட்டமில்லாது மிக அருமையான படைப்புகளை படைத்து வந்தவர் கெகிறாவ ஸஹானா என்றால் அது மிகைப்பட்ட கூற்றன்று. முரண்பாடுகளை அறியாதவர்; பழகுபவர்களுடன் இனிமையாக கதைக்கவும் பழகவும் கூடியவர்; மொழி - இன பேதமற்று மனிதாபிமானமாக அனைவரையும் மதித்து நடக்கும் இயல்புடையவர். விருதுகள் பட்டங்கள் என எதையும் எதிர் பார்த்து செயலாற்றியவர் அல்லர். இவை பற்றி அவர் அலட்டிக் கொண்டதே கிடையாது. நல்ல இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட வேண்டும். மக்களுக்கு தான் சொல்ல வேண்டிய கருத்துக்களை இடையறாது சொல்ல வேண்டும் என்ற மனப்பாங்குடன் இறுதிவரை செயற்பட்டு வந்தார். இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் தன்மை வாய்ந்தவர். மற்றையவர்கள் படைப்புகளை வாசித்து தட்டிக் கொடுக்கும் இயல்பு உடையவர். சஞ்சிகைகளில் இவர் எழுதும் வாசக கடிதங்கள் இதற்கு சான்று பகர்கின்றன. ஈழத்து இலக்கிய உலகில் ஸஹானா என்ற ஆளுமை பதித்துச் சென்ற இலக்கியதடம் பல்லாண்டு காலம் வாழும். ஸஹானா அம்மாவின் படைப்புகள் தமிழ் பேசும் சமூகத்தவர்கள் அனைவருக்கும் நன்மை பயக்கும் தன்மை வாய்ந்த, காலத்தால் அழிவுறாத படைப்புகள்.

பாதியில் முடிந்த பயணம்

வியாழனன்று (20.09.2018) நாம் ஸஹானாவின் மரணச் செய்தி கேட்டு அதிர்ச்சியுடன் பிற்பகல் மாத்தளையிலிருந்து புறப்பட்டு ஜனாஸா வைக்கப்பட்டிருந்த அவரது மரதன் கடவலை இல்லத்தையடையும்போது அண்மித்த பள்ளி வாசலிலிருந்து அஸர் தொழுகைக்கான அதான் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. வீதி நெடுகிலும் வீட்டு முற்றத்திலும் அலைமோதும் ஜனத்திரள். அயல் ஊர்களிலும் தொலை தூரங்களிலுமிருந்து வந்தவர்களுடன் அந்த ஊரே திரண்டிருந்தது. பள்ளி வாசல் முற்றவெளி வாகனங்களால் நிரம்பி வழிந்தது.

அன்புக் கணவர் ஆருயிர்க் குழந்தைகள் உடன்பிறப்புகள் உற்றார் உறவினர் ஊர்மக்கள் இலக்கிய நெஞ்சங்கள் மாணவச் செல்வங்கள் அனைவரையும் ஆறாத்துயரில் ஆழ்த்திவிட்டு இறுதி ஊர்வலத்துக்காக ஆயத்தமாகிக்கொண்டிருந்தது அந்த ஜனாஸா. இறுதி மரியாதை செலுத்துவதற்காகவும் ஜனாஸா நல்லடக்கத்தில் கலந்துகொள்வதற்காகவும் அங்கு திரண்டிருந்த ஜனசமுத்திரத்தில் பெருந்திரளானோர் பெண்கள். மானுடத்தை நேசித்த மகத்தான படைப்பாளி ஸஹானாவுக்கு மக்கள் செலுத்திய பேரஞ்சலி மரணபரியந்தம் மனதை விட்டகலாது.

ஆசிரியம், இலக்கியம் இரண்டிலும் அர்ப்பணிப்புடன் இயங்கிய அந்த ஜீவனை அகவை ஐம்பது நிறைவேறுமுன் அல்லாஹ் தன்பால் அழைத்துக்கொண்டனன்.

இன்னாலில்லாஹி வ இன்னா இலைஹி ராஜிஊன்.

அல்லாஹ் விடமிருந்து வந்தோம். நாம் மீள்வது அவனிடமே.

ஸஹானா எங்களை முந்திக்கொண்டனள்.

கெக்கிராவ என்ற ஊருக்கு இலக்கிய அந்தஸ்தைப் பெற்றுக் கொடுத்த இரு சகோதரிகளில் மூத்தவர் இன்று எம் மத்தியில் இல்லை. ஈடுகட்ட முடியாத இழப்பு இது.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தம்

கெக்கிராவவில் பிறந்து பதினான்காண்டு பராயத்திலிருந்து வானலைகளில் மிதந்து மண்ணில் தடம்பதித்து மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேல் கவிதை சிறுகதை குறுநாவல் கட்டுரை ஆய்வு நூல் என எழுதிக்குவித்த சஹானா என்ற ஜஹானரா என்ற ஸஹானாவின் கரம் சமகாலத் தமிழிலக்கியத்தில் தனது முத்திரையை ஆழமாகப் பதித்துவிட்டு ஓய்வு பெற்றுக் கொண்டது. கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, குறுநாவல், ஆய்வு, சுயசரிதை எனப் பன்முக ஆளுமையுடன் இலக்கியம் படைத்தவர் ஸஹானா. அவரது ஒரு தேவதைக் கனவு அநுராதபுரப் பிரதேசத்திலிருந்து வெளிவந்த முதல் சிறுகதைத் தொகுதியாகக் கருதப்படுவது.

என்பதுகளின் முற்பகுதியில் தொடங்குகிறது அவரது இலக்கிய வாழ்வு.

அவரது ஆரம்பப் படைப்புகள் வானொலி ஒலிமஞ்சரியில் சிம்மக் குரலோன் பி.எச். அப்துல் ஹமீதின் கம்பீரமான குரலில் ஒலிவடிவம் பெற்றவை.

அவற்றைத் தொடர்ந்து 1988 ஆகஸ்ட் மாத மல்லிகையில் ஸஹானாவின் “ஊரடங்கு” பிரசுரமாயிற்று. செப்டம்பர்-அக்டோபர் இதழில் அவரது “உள்ளிருக்கையிலே...” என்ற சிறுகதை “இக் கதாசிரியை இளம் எழுத்தாளர். இவருக்குச் சமீபத்தில் திருமணம் நடைபெற்றது. திருமணப் பரிசு ஞாபகார்த்தமாக இக்கதை பிரசுரிக்கப்படுகிறது” என்ற ஆசிரியர் குறிப்புடன் வெளியாயிற்று. இத் திருமணத்தில் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா தமது மைந்தர் திலீபனுடன் சென்று கலந்துகொண்டு புதுமணத் தம்பதிகளை வாழ்த்தியதோடு நிலலாமல் மணமகளின் எழுத்துப்பணி தொடர்வதற்கு ஆதரவளிக்குமாறு மணமகளின் வாக்குறுதியையும் வாங்கிவந்தார். அன்றிலிருந்து ஏனையப் பெண்களைப் போலன்றி அண்மையில் நோய்வாய்ப்படும்வரை இலக்கியத் துறையில் ஓயாமல் இயங்கியவர்தான் ஸஹானா. ஒரு நாவல் உட்பட பிரசுரமாகாத அவரது படைப்புகள் இன்னும் இருப்பதாக அறிகிறேன்.

ஆழ்ந்த தமிழ்ப்புலமை, ஆங்கில அறிவு இடையறாத தீவிர வாசிப்பு, இலக்கிய ஜாம்பவான்களுடன் தொடர்பும் கருத்தாடல் களும் - இவற்றால் பட்டை தீட்டப்பட்ட வைரம் சஹானா.

நவீன தமிழிலக்கியத்தில் புதுமைப்பித்தனுக்குப்பின் புதியதொரு சகாப்தத்தைத் தோற்றுவித்த ஜெயகாந்தனின்

சிறுகதைகள், நாவல்களால் பெரிதும் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டவர் அவர். தமது பதின்மூன்று வயதிலேயே ஜெயகாந்தனின் “சில நேரங்களில் சில மனிதர்களை” மூன்றுமுறைப் படித்து முடித்த ஸஹானா ஜெயகாந்தனின் பரம ரசிகர் என்பதை யாவரும் அறிவர். “எனது ஸஹிருதயர்களில் ஒருவர்” என ஜெயகாந்தனின் அபிமானத்தைப் பெற்ற எழுத்தாளர் அவர்.

பலருக்கு சிம்ம சொப்பனமாய் விளங்கிய எழுத்தாளர் பலர் நெருங்குவதற்கு அஞ்சிய ஜெயகாந்தனைத் தமிழகம் சென்று நேரில் சந்தித்ததுடன் கடித, தொலைபேசித் தொடர்புகள் மூலம் இறுதி வரை அவரோடு இலக்கிய நட்பைப் பேணிவந்தவர் ஸஹானா. “சூழ ஓடும் நதி” என்ற தலைப்பில் ஜெயகாந்தன் படைப்புகள் பற்றிய ஆய்வைத் தமிழுக்கு நூலாகத் தந்தவர் அவர். இலங்கை சாஹித்திய மண்டலத்தின் சான்றிதழையும் யாழ்ப்பாண கலை இலக்கியப் பேரவையின் சான்றிதழையும் மட்டக் களப்பு எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் விருதையும் பெற்ற நூல் இது.

ஜெயகாந்தன் பாணி எழுத்தினால் தமது சுயஆளுமையை நிறுவிய படைப்பாளி சஹானா.

“இதயத்தில் இமயத்தின் அளவுக்கு உயர்ந்து நின்ற” ஜெயகாந்தன் ஸஹானாவுக்கு ஆதர்சமாய் அமைந்தாரென்றால் + அவரது படைப்பாற்றல் பன்முகவிலாசமாய் விகாசமுறுவதற்கு உந்து சக்தியாய் அமைந்து மல்லிகையில் களமமைத்துக் கொடுத்தவர் அவர் பெரிதும் மதித்துப் போற்றிய டொமினிக் ஜீவா ஆவார்.

அன்புள்ள ஜீவா சாருக்கு எழுதிய கடிதங்களாக தமது வாழ்க்கைச்சரிதையையே நினைவலைகளாகப் பதிவு செய்துள்ளார் ஸஹானா. “அடக்கியொடுக்கப்பட்ட சகல பெண்களுக்கும் சமர்ப்பண”மாக்கப்பட்டுள்ளது அவரது “மான சஞ்சாரம்”. “என்னோடு வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் என்னை உருவாக்கிய ஜீவன்களுக்கு ஒரு கௌரவமாகவும் அதேவேளை என்னைப் பற்றிய ஓர் ஆவணமாகவும் இதை வெளியிடுவது என்று எண்ணங் கொண்டேன்” எனக் கூறிச்சென்றுள்ளார் ஆசிரியை சஹானா. “அருந்ததி ராயை அடுத்த வீட்டுப் பெண்ணாகக் காண்கின்ற” அவரது கனவுகள் தொடராமல் சடுதியில் முடிந்தமை அனைவருக்கும் பேரிழப்பே. அவ்வப்போது வெளிவந்த அவரது கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக வெளியிடப்பட்ட அவரது கடைசி நூலான “புதிய தரிசனத்”திலும் அதன் இரண்டாவது பகுதியில் “அருகிருந்து

ஆட்கொண்ட ஆளுமைகள்” பற்றி அவர். பதிவுசெய்துள்ளார்.

“உங்களது படைப்புகள் எல்லாம் உங்கள் சொந்த அனுபவங்களின் வெளிப்பாடுகள்தானா?” என்ற ஸஹானாவின் கேள்விக்கு ஜெயகாந்தன் அளித்த பதில் ஸஹானாவுக்கும் பொருந்துவதாகும்:

“அனுபவம்தான். பிறருடைய அனுபவங்களை மாந்தர் மட்டுமன்று. பிற ஜீவராசிகளின் அனுபவங்களைத் தனது சொந்த அனுபவமாக ஆக்கிக்கொள்வதாலேயே ஒருவன் படைப்பாளி யாகிறான். படைப்பாளியும் ஒரு சாதாரண மனிதனே என்ற முறையில் அவனுக்கு சொந்த அனுபவம் நிறைய உண்டு.”

தனது சொந்த அனுபவங்களையும் தனது சொந்த அனுபவமாக்கிக்கொண்ட பிற ஜீவிகளின் அனுபவங்களையும் உண்மைச் சம்பவங்களையும் கலைத்துவம் குன்றாமல் கதை களாக்கித் தந்தவர்தான் ஸஹானா. மல்லிகை எழுத்தாளராக முத்திரை பதித்த ஸஹானாவின் எழுத்துகள் தேசிய நாளிதழ் களிலும் பல்வேறு சஞ்சிகைகளிலும் பிரசுரமாகியுள்ளன.

கெக்கிராவ முஸ்லிம் வித்தியாலயத்தில் ஆரம்ப கல்வி பெற்று கம்பளை ஸாஹிராவில் உயர்கல்வியைத் தொடர்ந்தவர் ஸஹானா. க.பொ.த. உயர்தர விஞ்ஞானப்பிரிவில் கற்ற ஸஹானா கண்டி மாவட்டத்தில் குறைந்த புள்ளி வித்தியாசத்தில் மருத்துவத்துறைக்குத் தெரிவுசெய்யப்படும் வாய்ப்பை இழந்தவர். 1991ல் ஆங்கில ஆசிரிய நியமனம் பெற்றார். பேராதனை பல்கலைக் கழகத்தில் வெளிவாரி மாணவியாகப் பயின்று 1999ல் கலைப் பட்டதாரியானார். 2000 2001ல் பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா கற்கை நெறியில்(NIE) அகில இலங்கை ரீதியில் திறமை சித்தி பெற்றார். ஆங்கில ஆசிரியை யாக நியமனம் பெற்றபின் பயிலுனர் ஆசிரியர் போட்டிப் பரீட்சையில் சித்திபெற்று விஞ்ஞான கணித ஆசிரியர் நியமனம் கிடைத்தும் விருப்பக்குறைவினால் அதனை ஏற்காமல் ஆங்கில ஆசிரிய நியமனப் பயிற்சி வகுப்பில் (DELIC) சேர்ந்தமை அம்மொழிமீது அவருக்கிருந்த காதலைக் குறிக்கின்றது.

கெக்கிராவ மரதன்கடவலை புளியங்குளம் கலாவெவ கனேவல்பொல முதலிய அரசினர் பாடசாலைகளில் ஆங்கில ஆசிரியையாக சேவையாற்றியவர் ஸஹானா.

ஸஹானாவின் வழிப்படுத்தலில் இலக்கியம் படைக்கத் தொடங்கிய அவரது தங்கை சுலைஹா காத்திரமான மொழி

பெயர்ப்புகள் மூலம் தமிழுக்கு வளமுட்டி வருபவர். இதுவரை ஆறு நூல்களை வெளியிட்டுள்ள அவர் “பட்டுப் பூச்சியின் பின்னுகைபோலும்” என்ற மொழியாக்கக் கவிதைத் தொகுதிக் காக சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றவர். கெக்கிராவ முஸ்லிம் வித்தியாலயத்தில் அதிபராகக் கடமையாற்றுவவர். இவ்விரு சகோதரிகளும் இலக்கியத்தில் இரட்டையர்களாய் கூட்டாகப் பயணித்தவர்கள். இவ்விரு சகோதரிகளின் இலக்கியச் செயற் பாடுகளுக்குப் பக்கபலமாய் பெரும் தூணாக நின்று பல்வகை களிலும் துணை புரிந்துவரும் நண்பர் மேமன்கவிக்கு தமிழ் எழுத் துலகம் பெரிதும் கடன்பட்டுள்ளது. நிரம்ப சாதிக்க வேண்டும் என்ற கனவுகளுடன் இலக்கியம் படைத்த சஹானாவின் சரிதை பாதியில் முடிந்தபோதும் சமகால ஈழத் தமிழிலக்கியத்தில் நிலையான ஒரிடம் ஸஹானாவுக்கு நிச்சயம் உண்டு.

கெக்கிராவ சுலைஹா இனி தமது இலக்கியப் பயணத்தைத் தளது அக்காவின் துணையின்றித் தனியாகத் தொடர வேண்டு மென்பது அல்லாஹ்வின் நாட்டம்போலும்.

ஸஹானா தாம் விட்டுச்சென்றுள்ள படைப்புகள் மூலம் ஸஹிருதயர் நெஞ்சங்களில் இனிய ராகமாக என்றும் இசைத்துக் கொண்டே இருப்பார்.

அல்லாஹ் அவரைப் பொருந்திக்கொள்வானாக. அவரது பாபங்களை மன்னித்து அவருக்கு மேலான சுவனபதியை அருள்வானாக.

“குல்லு மன் அலைஹா பான். வ யப்கா வஜ்ஹூ ரப்பிக்க துல்ஜலாலி வல் இக்ராம்.”

அதன் மீதுள்ள ஒவ்வொருவரும் மறைந்து போவார்கள். சர்வ சக்தியும் பெருமையும் பொருந்திய உமது இறைவன் திருச் சமூகமே நிலைவத்திருக்கும்.

- அல்குர்ஆன் 65: 26இ 27

**ஒரு தேவதைக் கனவை இலக்கியத்தில்
பதிவு செய்து அற்பாயுளில் மறைந்த
இலக்கிய தேவதை
கெக்கிராவ ஸஹானா**

“திருமதி ஸஹானாவின் ஒரு தேவதையின் கனவு சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவருவது குறித்து பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தெளிவுற அறிந்திடவும், தெளிவுபெற மொழிந்திடவும், சிந்திப்போர்க்கு அறிவுவளர, உள்ளத்தே ஆனந்தக்கனவு பல காட்டலும் கைவரப்பெற்றவர்கள் எழுதும் படைப்புகள் காலத்தால் என்றென்றும் போற்றப்படும். அவை என்றும் புதியவை. அத்தகு இலக்கியவரிசையில் தேவதையின் கனவும் இடம்பெற வாழ்த்துகின்றேன்” என்று 22-01-1997 ஆம் திகதி சென்னையிலிருந்து ஜெயகாந்தன் வாழ்த்தியிருந்த, ஈழத்தின் இலக்கியப்படைப்பாளி கெக்கிராவ ஸஹானாவும் கடந்த மாதம் எங்கள் இலக்கிய உலகிலிருந்து விடைபெற்றுச் சென்றுவிட்டார்.

“அற்பாயுள் மரணமும் மேதாவிலாசத்தின் அடையாளமோ?” என்று ஜே.ஜே. சில குறிப்புகள் நாவலில் சுந்தரராமசாமி எழுதியிருந்ததுதான் நினைவுக்கு வருகிறது. 1968 இல் பிறந்து 2018 இல் மறைந்துள்ள கெக்கிராவ ஸஹானா, குறுகிய காலத்தில் ஈழத்து இலக்கிய வானில் சுடர்விட்டு பிரகாசித்த நட்சத்திரம். எங்கள் மத்தியில் உதிர்ந்துள்ள இந்த நட்சத்திரம் எம்மிடம் விட்டுச்சென்றுள்ளவை அவருடைய அருமைக்குழந்தைகளும், இலக்கியப்பிரதிகளும் தான்.

இனி எம்முடன் பேசவிருப்பவை கெக்கிராவ ஸஹானாவின் ஆக்க இலக்கியப்படைப்புகளும் ஆய்வுகளும் மொழி பெயர்ப்பு பிரதிகளும் தான். கவிதை, சிறுகதை, விமர்சனம், அறிவியல் கட்டுரைகள் ஊடாக பாடசாலைப்பருவம் முதலே

தேடலில் ஈடுபட்டு வந்துள்ள ஸஹானா ஆசிரியையாக பணியாற்றியவர்.

டொமினிக் ஜீவாவின் மல்லிகை கண்டெடுத்த இலக்கிய மலர், இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்த தேசங்களிலும் மணம்பரப்பியது.

மல்லிகை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியான காலத்தில், 1980 காலப்பகுதியில் 12 வயதுச்சிறுமியாக பாடசாலையில் பயிலும் காலத்தில் இவருக்கு அதனை அறிமுகப்படுத்தியவர் மர்ஹூம் கோயா அப்பாஸ் என்பவர் என்ற தகவலை மறக்காமல் நன்றியுணர்வோடு தனது முதல் கதைத் தொகுப்பான ஒருதேவதைக்கனவு நூலின் என்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இலங்கை வானொலி, நாளாந்த தினசரிகள், தென்னிந்திய சஞ்சிகைகள் மூலமாகவும் பள்ளி ஆசிரியர்களின் உதவியுடனும் பாரதி முதல் ஜெயகாந்தன் வரையில் தேடிக்கற்றவருக்கு - இலக்கியம் என்றால் என்னவென்றே தெரியாத அந்த இளம் பருவத்தில் மல்லிகை அறிமுகமாகியிருக்கிறது. மல்லிகை ஆக்கங்கள் அந்தச்சிறுமிக்கு பிரமிப்பூட்டியவை. அதனால் வாசிப்பதுடன் நின்றுகொண்டவர், அதில் எழுதுவ தற்கு தயங்கியிருக்கிறார். எனினும் எழுதிப்பார்க்கத்தூண்டிய பல படைப்புகளை இனம் கண்டுள்ளார்.

இலங்கை வானொலி ஒலிமஞ்சரிக்கு எழுதிய முதல் கவிதையும் முதல் சிறுகதையும் ஒலிபரப்பாகியதையடுத்து, தன்னாலும் தொடர்ந்து ஆக்க இலக்கியம் படைக்கமுடியும் என்ற நம்பிக்கை துளிர்விடுகிறது. தனது ஆரம்ப இலக்கியப் பிரதிக்கு அங்கீகாரம் வழங்கி, களம் தந்திருக்கும் வானொலி அறிவிப்பாளர் பி. எச். அப்துல் ஹமீட் அவர்களுக்கும் தனது முதல் கதைத்தொகுப்பில் மறக்காமல் நன்றி தெரிவிக்கின்றார் ஸஹானா.

எண்பதுகளின் இறுதியில் பாடசாலை இறுதித்தேர்வை முடித்துவிட்டு கிடைத்திருந்த விடுமுறைக்காலத்தில் வீட்டில் சேகரித்துவைத்திருந்த அனைத்து மல்லிகை இதழ்களையும் மீண்டும் எடுத்துப்படிக்கிறார். மல்லிகை பற்றிய ஒரு நீள் வெட்டு முகத்தோற்றம் அவர் மனதில் பதிவாகிறது. மல்லிகையில் வெளி வந்த இலக்கியப்பிரதிகளை விட அதன் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் சோர்வற்ற கடின உழைப்பும் ஒவ்வொரு மாதமும் மல்லிகையை வெளியிடுவதற்கு அவர் சந்திக்கும் சவால்களும்

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தும்

கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. அதுவரையில் மல்லிகையில் எழுதாமலிருந்த ஸஹானா ஒரு நீண்ட இலக்கியமடலை மல்லிகைக்கு அனுப்புகின்றார்.

அதனையடுத்து, மல்லிகை இதழ்கள் மட்டுமன்றி மல்லிகைப்பந்தல் வெளியீடுகளும் அவருடைய கெக்கிராவ இல்லத்திற்கு வருகின்றன.

அநுராதபுரம் - கண்டி வீதியில் மத்தியில் வரும் ஊர்தான் கெக்கிராவ. இங்கு மல்லிகை ஜீவாவின் சகோதரி ஒருவரும் வசித்தார். அவரைக்காண்பதற்காகவும் அவ்வப்போது ஜீவா அங்கு தனது மகன் திலீபனுடன் செல்வது வழக்கம். இதுபற்றி என்னிடமும் ஜீவா சொல்லியிருக்கிறார். எங்கள் நீர்கொழும்பு ஊரில் ஜீவாவின் ஒரு சகோதரர் இருந்தார். அவரது குடும்பத்தினரை பார்க்கவரும் வேளைகளில்தான் என்னையும் சந்தித்து மல்லிகையில் அறிமுகப்படுத்தி வளர்த்தார். அவ்வாறே கெக்கிராவையில் அவர் தேடிச்சென்று சந்தித்த ஸஹானாவையும் அவர் இனம் கண்டு மல்லிகையில் அறிமுகப்படுத்தி வளர்த்து விட்டார்.

அந்தவகையில் மல்லிகைப்பந்தலில் என்னைப்போன்று வளர்ந்தவர்கள்தான் திக்குவல்லை கமால், மேமன் கவி, அநுராத புரம் அன்பு ஜவஹர்ஷா, புத்தளம் ஜவாத் மரைக்கார் முதலான படைப்பாளிகள்.

இன்று, எங்கள் இலக்கியக் குடும்பத்திலிருந்து விடைபெற்றிருக்கும் சகோதரி கெக்கிராவ ஸஹானாவின் திருமணத்திற்கும் மல்லிகை ஜீவா தனது மகன் திலீபனுடன் சென்றார்.

அத்தருணத்தில் மணமக்களுக்கு ஜீவா வழங்கிய திருமணப்பரிசு என்ன தெரியுமா? "ஸஹானாவின் திருமண ஞாபகார்த்தமாக அவரது கதை மல்லிகையில் பிரசுரமாகிறது" என்ற ஆசிரியர் குறிப்புடன் அக்கதை அந்த மாதம் மல்லிகையில் வெளிவந்துள்ளது. அதனைத்தான் வழங்கிப்பெருமைப்படுத்தி ஆசிரிவதித்தார்!

அக்கால கட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மிகுந்த சிரமங்களுடன் மல்லிகையை வெளியிட்ட அதன் ஆசிரியர், யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே எவ்வாறு இலக்கியப்படைப்பாளிகளை அறிமுகப்படுத்தினார், வளர்த்து விட்டார், எவ்விதம் இலக்கிய நேசம் பாராட்டினார் என்பதை இக்கால எழுத்தாளர்களுக்கும் இலக்கிய வாசகர்களுக்கும் தெரியப்படுத்துவதற்

காகவும் கெக்கிராவ ஸஹானாவுக்கான இந்த அஞ்சலிக் குறிப்பினை பயன்படுத்துகின்றேன்.

ஸஹானாவின் கதை வெளியான மல்லிகையை வழங்கி வாழ்த்தும் போது, அவருடைய கணவரிடம், “உங்கள் மனைவியை திருமணத்தின் பின்னர் இலக்கியத்துறையில் சோர்ந்துவிடச் செய்துவிடாமல், தொடர்ந்தும் இலக்கியத் துறையில் ஊக்குவித்து பக்கபலமாக இருங்கள்” என்றும் சொல்லியிருக்கிறார் மல்லிகை ஜீவா.

“மனைவி அமைவதெல்லாம் இறைவன் கொடுத்த வரம்” என்றுதான் கவியரசு கண்ணதாசன் பாடினார். ஆனால், பல பெண்களுக்கு கணவன் அமைவதும் இறைவன் கொடுத்த வரம் தான் என்பதையும் வாழ்ந்துகாட்டியவர் ஸஹானாவின் கணவர். தனது அன்புக்கணவர் தனது எழுத்துப்பணிகள் குறித்து கொண்டிருந்த அக்கறையையும் ஸஹானா தனது நூலில் நன்றியுடன் குறிப்பிடுகிறார்.

1989 ஓகஸ்ட் மாதம் மல்லிகையில் “ஊரடங்கு ” என்ற கவிதையுடன் அறிமுகமான கவிஞர் ஸஹானா, அதே ஆண்டு ஒக்டோபர் மல்லிகை இதழில் “உள்ளிருக்கையில்” என்ற சிறு கதையை எழுதி சிறுகதை எழுத்தாளராகவும் ஈழத்து இலக்கிய வட்டாரத்தில் அறியப்பட்டார்.

“கெக்கிராவ ஸஹானாவின் முதல் கதைத்தொகுப்பில் (ஒரு தேவதைக்களவு) இடம்பெற்றுள்ள அனைத்துக்கதைகளிலும் வாழ்வின் முரண்பாடுகளையும் மனிதர்கள் முகம்கொடுக்கும் பிரச்சினைகளையும் மனித மனங்களின் அசைவுகளையும் அறிவுத்தளத்தில் நின்று, உளவியல் நுட்பத்துடன் தீர்க்கமாய் விசாரிப்பதில் ஸஹானாவுக்குள்ள அலாதியான அக்கறை புலனாகின்றது.” என்று இந்த நூலுக்கு முன்னுரை எழுதியிருக்கும் பண்ணாமத்துக்கவிராயர் பதிவுசெய்துள்ளார்.

ஸஹானாவின் இந்த முதல் கதைத்தொகுப்பு அவரது 21 வயதில் வெளியாகிறது. இந்த நூலில் மல்லிகை ஜீவா, ஜெயகாந்தன், பண்ணாமத்துக்கவிராயர், மேமன் கவி, பாத்திமா மைந்தன் முதலான மூத்தவர்கள் ஸஹானாவின் எழுத்தாளமைப்புக்களை இனம்கண்டு வாழ்த்தியிருக்கிறார்கள். இத்தொகுதியில் 14 சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

மல்லிகைப்பந்தல், ஜீவநதி வெளியீடு, வடமத்திய மாகாண கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், தேசிய நூலக ஆவணாக்கல்

சேவைகள் சபை, Author Publication என்பன இவரது நூல்களை வெளியிட்டன.

கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இதர நூல்கள்:

இன்றைய வண்ணத்துப்பூச்சிகள் (கவிதை) ஒரு கூடும் இரு முட்டைகளும் (குறு நாவல்) சூழ ஓடும் நதி (ஜெயகாந்தன் படைப்புகள் பற்றிய ஆய்வு) ஊமையின் பாஷை (சிறுகதை) இருட்தேர்(கவிதை) மான சஞ்சாரம் (சுயசரிதை) முடிவில் தொடங்கும் கதைகள். (சிறுகதை) அன்னையின் மகன் (நாவல்) புதிய தரிசனங்கள் (கட்டுரை)

முடிவில் தொடங்கும் கதைகள் தொகுப்பில் 12 கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஊமையின் பாஷை தொகுப்பில் 11 சிறுகதைகள் இடம்பெற்றன.

இத்தொகுப்பில் ஒரு கதையில் பணிப்பெண்களாக மத்திய கிழக்கிற்குச் செல்லும் தாய்மாரின் குழந்தைகள் பற்றிய சித்திரம் இவ்வாறு பதிவாகியிருக்கிறது:

“எல்லோரும் அன்றலர்ந்த ரோஜாக்கள் என்று பிள்ளைகளைக்கொண்டாடுகிறார்கள். ஒரு கிராமப்புற பாடசாலைக்கு வந்தால், கண்டுகொள்ளலாம். வாடி வதங்கி வறுமையில் தளர்ந்துபோயிருக்கும் பிள்ளை ரோஜாக்களை.”

இருட்தேரில் 71 கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

அதில் ஒன்று: ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பலஸ்தீனம்

சீனி டப்பிக்குள் கதை பேசித்திரிகின்ற,

கைகோர்த்து அலைகின்ற கல்யாணம் கட்டி குடித்தனம் நடத்துகின்ற

இந்த எறும்புகளில் சில சிக்கிக்கொள்ளும் என் கரண்டிக்குள்

கொதிக்கும் தேநீரில் இருவதற்கு முன்புலதவை முயற்சிக்கின்றேன்

அவற்றைக்காப்பாற்ற முடியுமாவென

முடியாதபோது தேநீரில் செத்து மிதக்கும் எறும்புகள்

டீ.வி. செய்தியில் இடையறாது ஒலிக்கும் பலஸ்தீன மண்ணின்

மரண நிலவரம்.

மல்லிகையால் அறிமுகமாகி வளர்ந்த கெக்கிராவ ஸஹானா அதன் ஆசிரியர் டொமினிக்குவாவை இலக்கிய ஆசானாகப்பார்த்தார். பின்னாளில் தனது படைப்புகளுக்கு களம் தந்த யாழ்ப்பாணம் ஜீவநதியின் ஆசிரியர் கலாமணி பரணீதரனை தனது மகனாகப்பார்த்தார்.

பரணீதரன் சிறுவயதில், ஆசிரியையான தனது தாயாரது

கையை பற்றிக்கொண்டு ஸஹானாவை பார்க்கவந்த நனவிடை தோய்ந்த கதையையும் ஸஹானாவின் ஒரு பதிவில் படித்திருக்கின்றேன்.

அநுராதபுரத்திலிருந்து எல். வஸீம் அக்ரம் ஆசிரியராக இருந்து வெளியிடும்படிகள் இதழில் (2011 ஜனவரி) மேமன் கவி, கெக்கிராவ ஸஹானா, கெக்கிராவ சுலைஹா இலக்கியச் சகோதரிகள் பற்றி விரிவான கட்டுரை எழுதியுள்ளார். படிகள் வெளியிட்ட வேலிகளைத்தாண்டும் வேர்கள் கவிதைத் தொகுப்பிலும் ஸஹானாவின் கவிதைகள் இடம்பெற்றன.

கவிதைகளுக்காக மலரும் பூங்காவனம் இதழ் ஸஹானாவை அட்டைப்பட அதிதியாக கௌரவித்துள்ளது.

சிறந்த சிறுகதைக்கான தமிழ்க்கதைஞர் வட்டத்தின் (தகவம்) பரிசு, தென்கிழக்குப்பல்கலைக்கழகத்தின் கவிதைக்கான பரிசு, மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்புமையத்தின் தமிழியல் விருது, அரச சாகித்திய விழா சான்றிதழ், யாழ். கலை இலக்கியப் பேரவையின் சான்றிதழ் என்பவற்றையும் பெற்றவர். அகில உலக இலக்கியமாநாட்டிலும் பாராட்டப்பட்டவர்

இலங்கையில் வெளியாகும் ஞானம், ஜீவந்தி உட்பட புகலிட இணைய இதழ்களும் கெக்கிராவ ஸஹானாவின் திடீர் மறைவுச்செய்தி அறிந்து அதிர்வு கலந்த அனுதாபக்குறிப்புகளை எழுதியுள்ளன.

ஸஹானாவின் முதல் தொகுப்பு ஒரு தேவதைக்கனவு நூலின் பின்புற அட்டையில் பாத்திமா மைந்தன் எழுதியிருக்கும் வரிகள்:

“ஸஹானா இசைப்பெயர். என்னை இசைக்கவைத்த பெயர். எதிர்காலத்தில் எல்லோராலும் இசைக்கப்படப்போகிற பெயர். சராசரி மனித விருப்புகளில் எனக்கு விருப்பம் இருந்த தில்லை. ஆனால், ஆக்ராவும் கெக்கிராவையும் நான் செல்ல ஆசைப்படும் செல்ல இடங்கள். முன்னது நேசக்கல்லறை. பின்னது பாசுக்கருவறை.” “ஒரு தேவதையின் கனவு”- இது இவருக்கு தலைப்பிரசவம். ஒருவகையில் எனக்கு பேரக்குழந்தை. பெயர் சொல்லும் குழந்தையாக திகழ வாழ்த்துக்கள்.”

ஆம்! இலக்கிய உலகில் பெயர்சொல்லும் குழந்தையாகவே வாழ்ந்து மறைந்துள்ள இலக்கியத்தேவதைக்கு எமது கண்ணீர் அஞ்சலி.

என்றும் உயிர் வாழும் இராகம்

இரண்டு வாரகாலமாக சுகவீனமுற்று இருந்த இலக்கிய மகளை நேரில் சென்று பார்க்க, இவ்வலகை விட்டு பிரிந்து சென்ற போது அந்த நிகழ்வில் பதினைந்து நிமிட நேரம் கூட தரித்து நிற்க முடியாத மன உறுதி இல்லாத என்னால் இந்த பதிவைக் கூட பல நாட்களாக முயன்றும் எழுதக் கஷ்டமாக உள்ளது. நெஞ்சுக்கு நெருக்கமானவர்களின் பிரிவு, தனது தந்தையைப்போன்று அன்பும் மரியாதையும் காட்டியவரின் இழப்பு இவைகளில் இருந்து மீளக் காலமெடுக்கத்தான் செய்யும். தூர உள்ள எனக்கே இவ்வளவு கஷ்டமாக இருந்தால் குடும்ப உறவுகளை எண்ணிப் பார்க்க முடியாதுள்ளது.

இசைத்துறையில் எந்த அறிவும் இல்லாத எனக்கு 1985 ஆம் ஆண்டு சங்கீதத்தை ஜனரஞ்சகமாக்கிய பாலச்சந்தரின் கலிதாலயா நிறுவனம் வெளியிட்ட "சிந்து பைரவி" என்ற திரைப் படத்தை ரசித்த பின்னர் ராகங்களில் ஒன்றான "ஸஹானா" என்ற பெயர் மறக்க முடியாது ஒன்றாகி விட்டது.

சுமார் 75,000 தமிழ் பேசும் குடி மக்கள் தொகையைக் கொண்ட இலங்கையின் மிகப்பெரிய மாவட்டமான அனுராத புரம் மாவட்டத்தில் தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகள் 1970 களில் பிரகாசிக்கத் தொடங்கிய காலமாக இருந்தது. முக்கிய பங்காளியாக இருந்து உள்நாட்டில் சொந்த தேவைக்காக புலம் பெயர்ந்து 1990ஆம் ஆண்டு அகதி அந்தஸ்துடன் இங்கு வந்தபோது இப் பிரதேசத்தில் இளம் படைப்பாளிகளின் இலக்கிய முயற்சிகள் துளிர் விட்டுக் கொண்டு இருந்தன. கெகிறாவ பிரதேசம் அதில் பெயர் பதிக்க, இன்று உள்நாட்டில் மட்டுமல்ல சர்வதேச இலக்கிய பரப்பில் பேசப்பட முதலில் காரணமானவர் தான் இன்று எம்மிடையே நிரப்ப முடியாத பெரும் இடைவெளியே உண்டாக்கிச் சென்று பிரிந்துள்ள கெகிறாவ ஸஹானா

வானொலி, மல்லிகை தேசிய பத்திரிகைகளில் இந்தக் பெயர் பிரகாசிக்க தொடங்கிய பின்னர் ஸஹானா என்பது விருப்பத்துக்குரிய பெயராக இருந்த படியால் இவர் பால் கவனம் குவிந்தது.

1997ஆம் ஆண்டு இப்பிரதேசத்தில் முதல்முதலாக பாடசாலையொன்றில் இலக்கிய படைப்பொன்றுக்கு அறிமுக விழா ஒழுங்கு செய்யும் வாய்ப்பாக அனுராதபுரம் ஸாஹிரா கல்லூரியின் கெகிறாவ ஸஹானாவின் முதலாவது சிறுகதை தொகுப்பான "ஒரு தேவதைக் கனவு" விழா அமைந்தது. அன்று முதல் பெண் பிள்ளைகளும், கூடப்பிறந்த சகோதரிகளும் இல்லாத எனது இலக்கிய மகளாக இவர் நெருங்கத் தொடங்கினார்.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பல சந்தர்ப்பங்களில் இலக்கியத்தில் இன்னொரு அடையாளம் காணப்பட்டு வரும் படைப்பாளியான சகோதரி ஸலைஹா, கெகிறாவ ஸஹானாவுடன் வந்து அவரது படைப்புக்களைத் தந்து கருத்து கேட்டு கௌரவப்படுத்தியமை பசுமையாக உள்ளன.

பெண் படைப்பாளி ஒரு வட்டத்திற்குள் அல்லது ஒரு எல்லைக்குள் இருக்க வேண்டும் என்ற மரபை எல்லாம் தாண்டி பாதிக்கப்பட்ட சகல தரத்தாரையும் தனது கதை மாந்தர்களாக கொண்டு உயிரோட்டமாக படைக்கப்பட்ட அவரது படைப்புகள் பல வடிவங்களில் மீண்டும் மீள முடியாத கெகிறாவ ஸஹானாவை இலக்கிய உலகில் நிரந்தரமாக தக்க வைத்தது. அவர் குளிர் அறை எழுத்தாளர் அல்ல. வாழ்க்கை போராட்டத்தில் எதிர் நீச்சல் போட்டவாறு குரல் கொடுத்து வந்த படைப்பாளியாவார்.

1968ஆம் ஆண்டளவில் சுமார் ஐம்பது வருடங்களுக்கும் முன்னர் ஜெயகாந்தன், லாசாரா, மௌனி என்பவர்களின் சிறுகதைகளால் கவரப்பட்டு ஜெயகாந்தனை பிதாமகனாக கற்பனை செய்த எனக்கு ஜெயகாந்தன் தொடர்பான இவரது தொகுப்பு மிக வித்தியாசமானதாக இருந்தது. அந்த பிதாமகனை பலர் ஆய்வு செய்துள்ளார்கள். ஆனால் கெகிறாவா ஸஹானா ஒரு வித்தியாசமான பாணியில் செய்து இருந்தார்.

இந்த நூலாக்க ஆரம்ப முயற்சியில் இருந்து அவரது பார்வையோடு முரண்பட்ட கருத்துக் கொண்ட என்னோடு பல முறை விவாதித்துள்ளார். அந்த மங்காத புன்னகையோடு சற்றும் மாறாமல் தான் எடுத்துக் கொண்ட பணியை தனித்துவமாக செய்து முடித்தார்.

படைப்பிலக்கிய துறையில் பல வடிவங்களிலும் கட்டுரையாக்க துறையில் வித்தியாசமான இவரது பத்து தொகுப்புக்களும் வெளியாகி உள்ளன. தனது பார்வை இலட்சிய நோக்கு கருப்பொருள் எதிலும் எந்த இஸத்திலும் மாட்டிக் கொள்ளாமலே படைப்பிலக்கியத் துறையில் முத்திரை பதித் துள்ள கெகிராவ ஸஹானாவின் பண்பு ஆற்றல் துணிச்சல் ஆகிய சகல சிறப்புக்களும் பேசக் கூடியவை அவை தமிழ் இலக்கியத்துறையில் சாகாவரம் கொண்டவையாகும்.

நெடுந்தூரம் இசைக்கப்பட வேண்டிய இந்த இராகம் அருபமாகி விட்டாலும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அது அழிக்க முடியாத ஒரு சாதனை வடிவமாகியுள்ளது.

பின் தங்கிய பிரதேசமான எமது பிரதேசத்தை பெயர் சொல்ல வைத்த இவரது பாரிய இழப்பு இறுதி நிகழ்வில் துலாம் பரமாக வெளிப்பட்டது. நினைவுகளும், படைப்புக்களும் என்றும் உயிர் வாழும்.

குறையாத வியப்பைத் தந்து விரைவாக மறைந்த நேசம் கெக்கிராவ ஸஹானா

1

கெக்கிராவ ஸஹானா!

முதலில் இவர் மறைந்தார் என்பதை மனம் ஒப்பு கொள்ள மறுக்கிறது. (இப்படி நினைப்பு பிழையானது என்பது வேறு விடயம்.) மறைந்த எழுத்தாள நண்பர்களுக்கு எழுதும் அஞ்சலிக் குறிப்பைப் போலான ஓர் அஞ்சலிக் குறிப்பு ஒன்றினை என்னால் எழுதமுடியவில்லை. அவருக்கான இக்குறிப்பை எழுத அமரும் பொழுது இனம் புரியாத அடைப்பு நெஞ்சுக்குள்.

2.

என் இலக்கியப் பயணம் தொடக்கம்

என் வாழ்க்கையில் உண்டான தேடல். இலக்கியங்களில் படித்த மாந்தர்களை வாழ்வு ஓட்டத்திலும் தேடியது... அத்தேடல் உருவாகுவதற்கு இரு பெரும் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு, ஒருவர் ஜெயகாந்தன் மற்றவர். தி. ஜானகிராமன். அப்படித் தேடிய பொழுதில் அந்த மாந்தர்கள் கிடைத்ததும் வியப்பில் ஆழ்ந்து போனதுண்டு. அவர்களில் பலர் எனது நேசங்களாக மாறியதும் உண்டு. அவர்கள் எனது நேசங்களாக மாறிய பின் அந்த வியப்பு அதிகரித்ததும் உண்டு. குறைந்து போனதும் உண்டு. ஆனால், கடைசி வரைக்கும் அந்த ஸஹானாவிடம் எனக்கு ஏற்பட்ட வியப்பு, அவரைச் சந்தித்த நாள் தொடக்கம் எனக்குள் எழுந்த வியப்பு அது. அந்த வியப்பு துளி அளவிலும் இன்று வரைக்கும் மாறவில்லை. இதற்குக்

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தடம்

29

காரணம் கணிசமான காலம் அவருடன் நேசமாகப் பழகிய பின்னும், மேமன்கவி ஆக அறிமுகமாகி, அவரது குடும்பத்து அங்கத்த வனாக மேம் ஆக அவரது குடும்ப உறவாகிய பின்னும், அவரை என்னால் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்பது தான் உண்மை.

3

ஸஹானாவிடம் வியப்புக்கு வித்திட்டவர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள்தான்.

ஜீவா அவர்கள் ஸஹானாவை மிகவும் நேசித்தார். (இந்தக் குறிப்பு எழுதும்வரை அவரது மறைவைப்பற்றி நாங்கள் அவருக்கு அறிவிக்க வில்லை. காரணம் இன்றைய நாட்களில் அவர் இருக்கும் உடல் நிலையும் மனநிலையும்.) அவரைப் பற்றி அறிந்து ஸஹானா மல்லிகைக்குப் படைப்பு அனுப்பியதோடு அவருக்கு ஸஹானா விடம் வியப்பு தொடங்குகிறது. அவரது திருமண நிகழ்வு அவரது மகனுடன் போக வைக்கிறது. ஸஹானாவின் திருமணத்திற்குச் சென்று வந்த அனுபவத்தை என்னோடு பகிர்ந்து கொள்கிறார்.. அன்று தொடக்கம் எந்தவொரு இலக்கியக் கூட்டத்தில் பேசினாலும் ஸஹானா பற்றிப் பேசாமல் விட்டதில்லை. என்னையிடும் ப.ஆப்டனை யிடும் ஜீவாவுக்கு ஆச்சரியம் ஏற்பட்டது உண்டு. எங்கள் இருவரதும் தாய் மொழி தமிழ் அல்ல என்ற வகையில். ஆனால் ஜீவாவின் ஸஹானாவை வியப்பு அந்த ஆச்சரியத்தி லிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது. கெக்கிராவ எனும் ஒரு ஊர் உண்டு என்பதும், அங்குத் தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழுகிறார்கள் என்ற தகவலும், நான் ஸஹானாவை பற்றித் தெரிந்த கொண்ட பின் தான் எனக்குத் தெரிகிறது. ஜீவா ஸஹானாவின் திருமணத்திற்குப் போய் வந்து ஸஹானா பற்றிச் சொன்ன அடுத்த நாளே நான் அவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுகிறேன். அன்று தொடங்கு கிறது எங்கள் நட்பு. அக்கடிதத்திற்குப் பின் எங்கள் கடிதப் பரி மாறல் தொடங்குகிறது. காலத்தில் அவரை நேரில் சந்திக்கிறேன். அவரது தாயார் சுகவீனம் காரணமாக. கொழும்பு ஆஸ்பத்திரி ஒன்றில் அனுமதிக்கப்படுகிறார். அவரைச்சுகம் விசாரிக்கப் போன தருணத்திலிருந்து ஸஹானாவின் குடும்ப நண்பனாகிறேன். ஸலைஹாவையும் முதல் முதலாக அங்குதான் சந்திக்கிறேன். மேமன்கவியான நான் அவர்களுக்கும் அவர்கள் இருவரது குடும்ப அங்கத்தினர் அத்தனை பேருக்கும் மேம் ஆகிறேன்..

30

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்

கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

டொமினிக் ஜீவாக்கும் எனக்கும் குறையாத வியப்பை ஏற்படுத்தியவர் ஸஹானா

ஆனால் ஸஹானாவுக்கு வியப்பை ஏற்படுத்தியவர்கள் இருவர்.

ஒருவர் ஜெயகாந்தன் மற்றவர் டொமினிக் ஜீவா.

அந்த வியப்பு ஜெயகாந்தனைப் பற்றி ஒரு நூலை(சூழ ஓடும் நதி) எழுதும் அளவுக்கு அவரைத் தூண்டுகிறது.

ஜெயகாந்தன் மீது எனக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை ஈர்ப்பு இருந்தது.. ஆனால் பிற்காலத்தில் அவரது எழுத்துப் போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றம் அந்த ஈர்ப்பைக் குறைந்து விடுகிறது. ஆனால் அவரது ஆரம்பக் கால எழுத்து எனக்குள் ஏற்படுத்திய தாக்கம் மறக்க முடியாதது.

1983 ஆண்டு ஜீவாவுடன் தமிழகத்தில் ஜேகே வை முதலும் கடைசியுமாகச் சந்திக்கிறேன். அன்றைய எனது துடிப்பான வயசின் காரணமாக எனது ஆதர்சன எழுத்தாளரை முதல் முதலாகச் சந்திக்கிறேன் என்ற கை கால் புரியாத சந்தோஷத்தில் சற்று நெருங்கிய நிலையில் பேசுகிறேன். ஜீவா பயந்து விட்டார். அவர் ஏதாவது சொல்லி விடுவாரோ என்று. கண்ணசைவில் என்னை அடங்கு என்று சொல்வது போல் இருந்தது. இப்பொழுது நான் அடங்கிப் போய் அவர்கள் இருவரும் பேசுவதை ரொம்பவும் அடக்கமாகக் கேட்டுக் கொண்டு இருந்தேன். இதை இங்கு இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் ஜேகேவுடன் பழக ஒரு தைரியம் வேண்டும். ஒரு மனோபக்குவம் இருக்க வேண்டும் என்பது எதிர்பார்க்கப்பட்ட காலம் அது. ஆனால் ஸஹானா ஜேகே நேசம் பாராட்டிய விதம், உரையாடிய விதம், ஜேகே பற்றி முன் வைத்த கருத்துகள் (நேரிலும் எழுத்திலும்) மிகவும் ஆத்மார்த்தமானவை என்பதனால்தானோ என்னவோ. அவர் மீது ஜேகே க்கு இருந்த மதிப்பு பாசம் எங்களுக்கு (ஜீவா அவர்களுக்கும், எனக்கும்) ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்திய ஒன்று.

பிற்காலத்தில் ஜேகேயின் எழுத்துப் போக்கில், கருத்தியல் ரீதியான மாற்றம் ஏற்பட்டபொழுது ஸஹானாவுக்கு பிரியமானவர்கள் அவரை விமர்சித்த பொழுதும் ஸஹானா ஜேகே மீது கொண்டிருந்த மதிப்பு துளி அளவேனும் குறையவில்லை. ஆனால் ஒரு மெல்லிய சோகம் அவரைப் பற்றிக் கொண்டது.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்

கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தடம்

அச்சோகம் ஜேகே யின் போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றத் தின் காரணமாக ஏற்பட்டதா? அல்லது அவருக்குப் பிரியமானவர்கள் ஜேகேவை பற்றி முன் வைத்த விமர்சனம் சார்ந்ததா? என்பதை என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

5

அவருடனான நட்பு ஜீவா அவர்கள் திருமணத்திற்குப் போய் வந்தவுடன் நான் அவருக்கு எழுதிய முதல் கடிதத்துடன் தொடங்குகிறது என்று குறிப்பிட்டேன் அல்லவா?

தொடர்ந்து நாங்கள் (அவரது சகோதரி ஸலைஹா உட்பட) பகிர்ந்து கொண்ட கடிதங்கள் ஏராளம். அவற்றை அச்சு வடிவில் கொண்டு வந்தால் பல நூறு பக்கங்கள் கொண்டவை.

என்னைப் பொறுத்தவரை நேசங்களுடனான உலகம் நூற்றுக்கணக்கான பக்கங்கள் கொண்ட கடிதங்களால் நிரம்பியது. அந்தக் கடிதங்களில் கலை இலக்கியம் இருந்தது. அறிவார்ந்த உரையாடல் இருந்தது. நேச உலகம் பற்றிய சர்ச்சை இருந்தது... இவற்றைப் பற்றி எல்லாம் பேசியதோடு, நேசத்திற்கு நேசம் அந்தந்த நேசங்கள் சார்ந்த பிரச்சினைகளைப் பற்றி எல்லாம் பேசி இருக்கின்றன. தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் படைப்பாளிகளிடையே பரிமாறிக் கொள்ளப்பட்ட கடிதங்கள் கடித இலக்கியங்களாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டு நூல் உருவம் பெற்று இருக்கின்றன. ஆனால் எங்களால் பரிமாறப் பட்ட கடிதங்கள் வெறுமனே கடித இலக்கியங்களாக அடையாளப்படுத்தலுக்கு அப்பால் ஆத்மார்த்தமானவை.

ஸஹானாவின் கடிதங்களும் அப்படியானவைதான். அதே நேரத்தில் ஒரு புத்திஜீவிக்கான தர்க்கத்தை, தேடலைக் கொண்டவை. அவரையிட்ட வியப்பை அதிகரிக்க வைத்தவைகளில் அவருடன் பகிர்ந்துகொண்ட கடிதங்களுக்கும் பெரும் பங்கு உண்டு.

எங்கள் எல்லோரினதும் வாழ்க்கையின் ஓட்டம்., மாற்றம் என்பனவற்றின் காரணமாக எங்களிடையிலான கடிதங்கள் நிறுத்தப்பட்டு விடுகின்றன. அவற்றின் இடத்தினைத் தொலைபேசி பிடித்துக் கொள்கிறது. மணித்தியாலக் கணக்கிலான அவருடனான உரையாடல் தொடர்கிறது. அவரது கடிதங்கள் மூலம் பெற்றிராத, பேசும் விடயங்களுக்கு ஏற்ப அவரது குரலில் வெளிப்பட்ட மாற்றம் அவரது உணர்ச்சிகளை

யும் உணர்வுகளையும் உடனடியாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. நான் முன் சொன்ன பல விடயங்களிட்ட அவரது கொதிப்பும் கோபமும் உடனடியாக எனக்கு விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது.

6

ஸஹானாவின் எந்தவொரு வெளிப்பாட்டிலும் ஆர்ப்பாட்டம் இருந்தில்லை. அவருடன் பேசாமல் தூரத்திலிருந்து பார்த்தால் அவரது முகத்தில் ஆழ்ந்த சிந்தனையுடனான ஒரு மௌனம் நிலவுவதைக் காணலாம். அவரது தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளைச் சார்ந்த கவலையால் நிலவிய மௌனம் என்று பலர் கருதி இருக்கக்கூடும். அவர் எப்பொழுதும் தனக்கான கவலையைப் பிறர்மீது சுமத்தியவர் அல்ல.

ஸஹானாவிடம் அறியாமை கண்டு அநியாயத்தைக் கண்டு துள்ளும் மனம் இருந்தது. சமூகத்தில் நிலவிய சீர்கேடுகளைப் பற்றிய ஒரு கொதிப்பும் ஒரு கோபமும் ஒரு கவலையும் அவருக்கு இருந்துள்ளது. ஆனால் அவற்றுக்கு எதிராக அவர் போர்க் கொடி தூக்கி களத்தில் இறங்கிப் போராடியவர் அல்ல அவர். நேர் பேச்சில் அவற்றையிட்டு ஆர்ப்பாட்டமாகப் பேசியதில்லை. எல்லாவற்றைப் பற்றிய கொதிப்பை, கோபத்தை அவர் தனது எழுத்தில் இறக்கி வைத்தவர். பெண்கள் விடயத்திலும் அப்படி தான் பெண்ணியம் சார்ந்த கோட்பாடுகளைப் பற்றி அடுக்கு அடுக்காகப் பயின்றவர் அல்ல அவர்.. அவரது குடும்பக் கட்டமைப்பு முதற்கொண்டு தான் வாழ்ந்த சமூகச் சூழல் வரை பெண்ணினம் எதிர் கொண்ட இன்னல்கள், துயரங்கள், சங்கடங்கள் பற்றி பேசி அவற்றுக்கு எதிரான குரலைத் தன் எழுத்தில் பதிவு செய்து வந்தவர்.

அவரது எழுத்து தாக்கபூர்வமாக வெளிப்பட அவரது ஆழ்ந்த மௌனம் பலம் சேர்த்திருக்கிறது. அந்த மௌனத்தில் ஒரு கலகத்தன்மை புதைந்திருந்தது. அவருக்குள் ளான அந்தக் கலகத்தன்மையை முதல் முதலாக நான் இனங் கண்டு கொண்டது அவரது சந்தேகக் கோடு சிறுகதை மூலம்.

அவரது அந்த ஆழ்ந்த மௌனம்
வெறுமனே உறைந்து போன நிலை அல்ல.
மாறாக அவரை,

அவரது எழுத்து எனும் ஆயுதத்தை,
 கூராக்கிய சாணைக்கல்.
 அதற்கு மேலாக
 அவரது அந்த ஆழ்ந்த மௌனம்-
 அவரை,
 அவரது எழுத்தை
 பட்டைத்தீட்டிய வைரம்!

7

அவர் பார்வை என்றென்றும் வியப்பு கலந்த பார்வையாகவே இருக்கும். புதிதாக யாரையும் முதல் முதலாகச் சந்தித்தாலும் அந்த வியப்பு கலந்த பார்வை. பல வருடங்களாகப் பழகியவர்களை ஒவ்வொரு தடவையும் சந்தித்தாலும் அதே வியப்பு கலந்த பார்வையோடு. ஒரு சிரிப்புடன் தான் அந்தச் சந்திப்பு தொடக்கம் பெறும். பல துயர்களையும், கவலைகளையும் தனக்குள் புதைத்து வைத்திருந்தாலும் அவர் கண்களில் நான் கண்ணீரைக் கண்டதாக நினைவில்லை. ஆனால் இறுதிகாலத்தில் அவர் சுகவீனமுற்ற நிலையில் அவரது சகோதரி கீ வீட்டில் பார்க்க சென்ற பொழுது பேச முடியாத நிலையிலும், அதே வியப்பு கலந்த பார்வையில் முதல் முதலாக அவரது கண்களில் கண்ணீரைக் கண்டேன்.

8

வாழ்க்கையில் காலத்தால் தூரமாகிப் போகும் எல்லாமே சிறுபுள்ளியாகி
 மனப் பார்வையிலிருந்து மறைந்து போகும்.
 ஆனால், இந்த உலகம் இருக்கும் வரை நாம் இருக்கும் வரை சதாவும் எம்முடன் பயணிக்கும்
 வானத்தைப் போல
 சதாவும் எங்களுடன் நிலைத்திருக்கும்
 உயிர்ப்பான ஞாபகமே
 ஸஹானா!

சஹானா எனும் ராகத்திற்காக மல்வானையிலிருந்து ஒரு மடல்

அது எப்படி நடந்தது என்று என்னால் இன்னும் தீர்மானிக்க முடியவில்லை. இன்னும் நான் கனவு உலகத்தில் வாழ்கின்றேனா? அல்லது இது ஒரு கனவாக ஆகிவிடக்கூடாதா? என்கின்ற எனது ஆழ்மனதின் எண்ணங்களை பொய்ப்பித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது இன்றைய என்னுடைய அன்றாடங்கள். அதற்கான காரணம் ஈழத்து பெண் எழுத்தாளர்களில் மிக முக்கிய ஆளுமையாக இயங்கி வந்த கெகிராவ சஹானாவின் எதிர்பாராத மறைவாகும். கெகிராவ சஹானா எனும் அந்த நட்சத்திரத்தின் திடீரென்ற உதிர்வு என்னுள் ஏற்படுத்திய அதிர்வலைகளை வெறும் சொற்களால் சொல்லிவிட முடியாது. ஒரு தாயாய், சகோதரியாய், நல்ல நண்பியாய் எனது வாழ்வில் அவர் வகித்த முக்கிய நிலைகளை நினைக்கும் போதே கண்கள் ஆறாக பெருக்கெடுத்து ஓடுகின்றன. எனது பாடசாலைக்காலங்களில் தினகரனில் கெகிராவ சஹானாவின் சிறுகதைகளை வாசித்த ஞாபகம். பின்னர் 1997 களின் பின்னர் நானும் மெல்ல மெல்ல எழுத்துத்துறைக்குள் நுழைகிறேன். அன்பு ஜவஹர்ஷா எனும் புகழ் பூத்த எழுத்தாளரின் நெருக்கம் கிடைக்கிறது. நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் அன்பு ஜவஹர்ஷாவை சந்தித்து இலக்கியம் பேசுகின்ற ஒருவனாக நான் மாறிப்போயிருந்தேன். சுமார் இரண்டு ஆண்டுகளின் பின்னர் 1999 களில் ஒரு இலக்கிய வட்டத்தை அனுராதபுரத்தில் அமைக்கின்ற எண்ணம் எங்களுக்கு வந்தது. அந்த இலக்கிய வட்டத்தின் ஆரம்ப நிகழ்வுக்கு திக்குவல்லை கமால் அவர்களும் கெகிராவ சஹானா

வும் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். அன்றைய தினம் அல்லது அதற்கு பின்னர் நடாத்தப்பட்ட அனுராதபுரி கலை இலக்கிய வட்டத்தின் ஒரு கூட்டத்தில் அவர் பேசினார். அன்றிலிருந்து எமது நட்பு தொடர்ந்தது. அவ்வப்போது தொலைபேசியில் பேசிக்கொள்வோம் எனது சிறிய தாய் கெக்கிராவையில் இருந்தமையினால் அவரது வீட்டுக்கு போகின்ற போதுகளில் கெகிராவ சஹானாவின் வீட்டுக்கும் சென்று கதைத்து விட்டு வருவேன். மல்லிகையில் தொடர்ச்சியாக எழுதியவர்களில் மிக முக்கியமானவர் சஹானா டீச்சர், எனது ஆக்கங்கள் மல்லிகையில் வெளிவருகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் தொலைபேசியில் அழைத்து மறக்காமல் அந்த ஆக்கம் தொடர்பில் தனது கருத்துக்களை முன்வைப்பார். இந்த நட்புதான் நான் கட்டாரில் இருந்து மல்லிகைக்கு தொடராக எழுதிய “பேனாவால் பேசுகிறேன்” பத்தி எழுத்து புத்தகமாக வெளியிடப்பட்ட போது அதற்க்கான முன்னுரையை கெகிராவ சஹானாவை எழுத வைத்தது எனலாம். அனுராதபுர மாவட்டத்தில் சர்வதேச ரீதியில் அறியப்பட்ட ஒரு பெயராக கெகிராவ சஹானா எனும் தனது பெயரை அவர் பதித்திருந்தார் அதற்க்கான முக்கிய காரணம் அவரது எழுத்தின் ஆழமும் கூர்மையும் ஆகும். சாதாரண வாசகனையும் வளைத்துப்போடும் வசீகரம் அவரது எழுத்தில் இருந்தது. தான் சார்ந்த சூழலின் அடையாளத்தை இலாவகமாக அவர் பதிந்தார். தனது எழுத்தின் சாளரமாக சிறுகதை, பத்தி எழுத்து, கவிதை, குறுநாவல் போன்ற இலக்கிய வகையறாக்களை பயன்படுத்தினார். சிங்களம் பேசுகின்ற ஒரு சூழலில் பிறந்து வளர்ந்து, வாழ்கின்ற ஒருவருக்கு ஜெயகாந்தன் எனும் எழுத்துலக ஜாம்பவான் ஒருவருடன் நெருங்கிய நட்பு இருந்தது என்பதே அவரின் திறமைக்கும், தேடலுக்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். அனுராதபுர தமிழ் இலக்கியத்திற்கும், எங்களது இலக்கிய வட்டத்தின் வளர்ச்சிக்கும் நிறையவே உதவி செய்தவர். தான் ஒரு பேசப்படுகின்ற புகழ் வாய்ந்த எழுத்தாளர் எனும் எவ்வித மமதையும் இல்லாதவர். அதிர்ந்து பேசத்தெரியாத கெகிராவ சஹானா பேசுகின்ற போதுகளில் எழுதுவதற்கு நிறைய இருக்கு பர்வீன் என்பார், அவர் சொன்னவைகளை அல்லது அவர் மனதில் நினைத்திருந்தவைகளை எழுதினாரா, என்பது இறைவன் மாத்திரம் அறிந்த விடயமாகவும். 2008 ஆம் ஆண்டு எனது திருமணத்திற்கு கெகிராவ சஹானா மற்றும் கெகிராவ கலைஹா சகோதரிகள்

வந்து வாழ்த்திவிட்டுப்போனார்கள். கெகிராவ சஹானாவின் மறைவை கேள்விப்பட்டதும் கலங்கிய கண்களுடன் மனைவி அதனை ஞாபகப்படுத்தினார். தொலைபேசியில் கதைக்கின்ற ஒவ்வொரு தடவையும் மனைவி நஸ்மியாவையும் மகள்களான மரியம்,செய்னப் ஆகியோரின் நலம்விசாரிக்க தவறியதே யில்லை. அதுதான் அந்த உயர்ந்த பண்புதான் அவர்மீதான மரியாதைக்கும், மாறாத நட்புக்கும் காரணமாகும். ஜெயகாந்தனின் நினைவாக கெக்கிராவையில் அவர் ஏற்பாடு செய்திருந்த நிகழ்வில் நானும் கலந்து கொண்டு பா.ஆப்தீன் தொடர்பில் பேசுகின்ற வாய்ப்பை கெகிராவ சஹானா எனக்கு ஏற்படுத்தி தந்தார். ஜெயகாந்தனின் தீவிர ரசிகையாக இருந்த அவர் தென் இந்தியா சென்று ஜெயகாந்தனை சந்தித்து அளவளாவிவிட்டு வந்துள்ளார். அனுராதபுரி கலை இலக்கிய வட்டத்தின் காலாண்டு வெளியீடான அநுராகம் சஞ்சிகையினதும், தற்போது நண்பர்கள் இலக்கிய வட்டத்தின் வெளியீடான எல்.வசீம் அக்ரம் வெளியிட்டு வருகின்ற படிிகள் சஞ்சிகையினதும் வெளியீட்டு முயற்சிகளுக்கு மனமுவந்து உதவி செய்தவர். எனக்கு ஜீவந்தியையும், க பரணீதரனையும் முதன்முதலாக அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் கெகிராவ சஹானாதான். உம்மாவின் மரணம்,வாப்பாவின் மரணம், மச்சானின் இளவயது மரணம் இவைகளுடன் என்னை மீண்டும் பாதித்த ஒருமரணம் கெகிராவ சஹானாவினுடையது என்றால் அது மிகையாகாது. 2005 இல் நான் தொழில் நிமித்தமாக கட்டாருக்கு செல்வதற்கு தயாரானபோது கெகிராவ சஹானாவிடம் அவரது கெக்கிராவை,செக்குப்பிட்டியில் அமைந்துள்ள வீட்டுக்கு பயணம் சொல்லப்போனேன். எதிர்பாராத அந்தப்பயணத்தில் எனக்கு முழுசும்மதம் இருக்கவில்லை. ஆனால் நிர்ப்பந்தம் நான் போயே ஆகவேண்டும். அந்த கவலைகளை முகத்தில் அப்பிய வண்ணம் அவரை அவரது வீட்டில் சந்திக்கின்றேன். நிறைய அறிவுரைகள், ஆறுதல்கள் சொல்லி இனி கட்டாரிலிருந்து நாச்சியாதீவு பர்வீன் என்று எழுதுங்கள் என்று வாசல்வரை வந்து வழியனுப்பி வைத்தது இன்னும் கண்ணுக்குள் அப்படியே வந்து நிற்கிறது. கட்டாரில் நான் இருந்த காலத்தில் அவரோடு தொலைபேசியில் பேசுகின்ற போது மல்லிகையில் வெளிவருகின்ற எனது எழுத்துக்களை சிலாகித்து பேசுவார். அவரது "இன்றைய வண்ணத்து பூச்சிகள்" கவிதை தொகுதி தொடர்பில் தினகரன்

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ சஹானாவின் இலக்கியத்தும்

வாரமஞ்சரியில் நான் எழுதிய போது வெகுவாக பாராட்டினார். வாசிப்பும், எழுத்தும் அவரோடு பின்னிப்பிணைந்து காணப்பட்டன. 2018 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதமளவில் இறுதியாக என்னோடு பேசினார். மனைவி பிள்ளைகளை குசலம் விசாரித்தார். தங்கையை பற்றி கேட்டார். மல்வானைக்கு ஒருதடவை வரவேண்டும் என்றார். இன்னும் நிறைய நாங்கள் பேசினோம் எல்லாம் இலக்கியம், குடும்பம் என்று அன்றைய பேச்சு ஒய்வுக்கு வந்தது. அதன் பின்னர் தொடரான பணி காரணமாக என்னால் ஊருக்கு செல்ல முடியவில்லை. சஹானா டீச்சரையும் சென்று பார்க்க முடியவில்லை. இறுதியாய் நான் பார்த்த அந்த நிமிடங்கள் அவரால் பேச முடியாத, உணர்வுகளை மெல்ல மெல்ல இழந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு நிலை. நானும் நண்பன் ரா.பா.அருஸலிம் சென்று பார்த்தோம். முதல் நாள் மேமன்கவி வந்து போனதாக கெகிராவ சஹானாவின் சகோதரி கெகிராவ சுலைஹா கூறினார். மீண்டு வருவார் என்ற நம்பிக்கை அவரின் ஓட்டுமொத்த குடும்பத்திடமும் இருந்தது, என்னிடமும் அந்த நம்பிக்கையுடனான பிரார்த்தனையும் இருந்தது. அவர் மீண்டு வரவேண்டுமென்று ஆனால் அந்த நம்பிக்கை நிலைக்கவில்லை. கெகிராவ சஹானா என்ற ஆசிரியையை வெறுமனே ஞாபகப்படுத்தி விட்டு கடந்து போய்விட முடியாது. அனுராதபுரத்தின் இலக்கிய முதுசமான அன்பு ஜவஹர்ஷாவுக்கு அடுத்த இடம் கெகிராவ சஹானா எனும் அந்த ஆளுமைக்குத்தான். எழுத்தாளன் அவன் வாழுகின்ற சமூகத்தின் அடையாளமாக கருதப்படுகிறான். தான் வாழுகின்ற சூழலை, காலத்தை அடுத்த பரம்பரைக்கு காவிச்செல்கின்ற அரிய பணியினை எழுத்தாளன் ஆற்றுகிறான் இதனால்தானோ என்னவோ இலக்கியம் காலத்தின் கண்ணாடியாக கணிக்கப்படுகிறது. ஒரு பரம்பரையின் வாழ்வியல் நடத்தைக் கோலங்களை மிக நுணுக்கமாகவும், அழகாகவும் பதிந்து வைக்கின்ற ஆற்றல் படைப்பாளிகளிடம் மாத்திரமே இருக்கிறது. இந்த வரைவிலக்கணங்களை மெய்ப்படுத்துகின்ற ஆழமான பணியினை கெகிராவை சஹானா செய்து வந்தார். ஈழத்து இலக்கியப்பரப்பையும் தாண்டி, சர்வதேசம் மட்டுக்கும் தனது காத்திரமான எழுத்துக்களால் தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் அறியப்பட்டவர் கெகிராவை சஹானா. அநுராதபுரத்தின் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷாவை தொடர்ந்து ஏற்பட்ட இடைவெளியை அவ்வப்ப

போது சிலர் நிரப்ப முயற்சி செய்த போதும் அவர்கள் காலவெளியில் காணாமல் போயினர். அந்த இடைவெளியை நிரப்பிய பெருமை கெகிராவை சஹானாவையே சாரும். தான் வாழுகின்ற சூழலில் கண்டதையும், கேட்டதையும் இலக்கியமாக்குகின்ற சிறந்த யுக்தியை கெகிராவை சஹானாவின் எழுத்துக்களை வாசிக்கின்றவர்களுக்கு இலகுவில் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். 1980 களுக்குப்பிறகான ஈழத்து இலக்கிய பரப்பினை ஆராயும் போது கெகிராவை சஹானாவை தவிர்த்து பேசமுடியாது என்பது எனது தனிப்பட்ட அபிப்பிராயம். இது வரை பத்து(10) நூல்களை வெளியிட்டுள்ள இவரின் முதலாவது நூல் ஒரு தேவதைக்கனவு (1992) எனும் சிறுகதைத் தொகுதியாகும். இது அனுராதபுரம் தமிழ் இலக்கியப்புலத்தில் வெளியாகிய முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியாகும். இவரை பட்டை தீட்டி இவரது ஆக்கங்களுக்கு தளம் அமைத்துக்கொடுத்தவர்களில் மல்லிகையம், அதன் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவும் மிகமுக்கியமான பங்கினை வகிக்கின்றனர் எனலாம். இதுவரைக்கும் 10 நூல்களை வெளியிட்டு இருக்கும் கெகிராவை சஹானா சத்தமில்லாமல் சாதனை படைத்து வந்த ஒரு சாதனைப் பெண் என்றால் அது மிகையாகாது. அநுராதபுரம் போன்ற சிங்களப்பெரும்பான்மை சமூகம் வாழுகின்ற ஒரு பிரதேசத்திலிருந்து கொண்டு தாராளமாக தமிழ் இலக்கியம் படைக்கும் கெகிராவை சஹானா பற்றி திரு டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் அடிக்கடி விதந்துரைப்பதை நான் பல தடவைகள் கேட்டிருக்கிறேன். இவரது சிறுகதைகள் இரண்டு முறைகள் தகவம் அமைப்பினரால் சிறந்த சிறுகதையாக தெரிவு செய்யப்பட்டு பரிசு வழங்கப்பட்டது, அவ்வாறே யாழ்க்கலை இலக்கியப் பேரவையும் இரண்டு தடவைகள் இவரது சிறுகதைகளுக்காக பாராட்டி கௌரவித்து உள்ளது. சூழ ஓடும் நதி (ஜெயகாந்தன் பற்றிய ஆய்வு-2010) ஆய்வு நூலுக்கு எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் தமிழியல் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். 2002 ஆம் ஆண்டு இலங்கை இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்வகம் நடாத்திய உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் சிறந்த இலக்கிய செயற்பாட்டாளருக்கான விருது இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. அநுராதபுர மாவட்டத்தின் தமிழ் இலக்கிய செயற்பாடுகளின் மிகமுக்கிய பங்காளியான இவர், தொழில் ரீதியாக ஆசிரியராக கடமையாற்றி தற்போது ஓய்வு நிலையில் வீட்டில் இருந்தவர், இப்போது நிரந்தரமான

ஓய்வினை நோக்கி சென்றுவிட்டார் என்பது கனவுபோல இருக்கிறது. இவரது சில கதைகளிலும், பல கவிதைகளிலும் ஆசிரிய மாணவர்கள் பற்றிய ஆழமான அடையாளப்படுத்தல் களை அவதானிக்க முடியும். அமைதியாக ஓடுகின்ற ஒரு ஆற்றினைப் போல இவரது படைப்புலகமும், இலக்கியப் பயணமும் மிகவும் பசுமையாகவும் சலசலத்து ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. சமுக்கத்தில் புரையோடிப்போயிருக்கின்ற அவலங்களை, இலாவகமாக வாசகர்களுக்காக வடிகட்டித்தருக்கின்ற கெகிராவை சுவாநா எனும் இலக்கிய ஆளுமை தொடர்ந்தும் இதே வேகத்துடன் இயங்க வேண்டுமென்பதே எமது பிரார்த்தனையாக இருந்தது ஆனால் இறைவனின் நாட்டம் வேறு விதமாக இருந்துள்ளது. அவன் நாட்டினால் ஒரு பூந்தோட்டம் உறங்குகிறது. எல்லாம் வல்ல இறைவன் அவரை பொருந்திக்கொள்வதோடு அவருக்கு உயர்தரமான சொர்க்கத்தை உவந்தளிப்பானாக.

Loss of a Jahanara.....

(2018.09.20)

I knew my name was beautiful and unique.
 People did struggle to pronounce it.
 I was so proud; Thought I was the only one.
 But when I knew I had a senior,
 Yes, I was glad indeed!
 We haven't spent too much of a time together.
 But the little we knew each other was enough to realize,
 Why I always had the urge to write; You inspired me!
 End of a writer never existed.
 Your body may leave the earth,
 But your writing, it will remain and live forever.
 I don't know why I feel this emptiness, like somewhere my horcrux has been destroyed.
 Even though I never confessed you,
 You are one of the souls I've admired the most.
 I don't have the courage to see the legend I've been secretly influenced by,
 "lifeless"
 On the day of your so-called "death", I would like to give a word-
 I cannot write as you; you were the best!
 But definitely I will and may try,
 Not as "Kekirawa Sahana", but as "Jahanara"- you cannot be replaced!
 You were a beautiful flower which bloomed in the literary garden.
 Even if the flower faded, the beauty of it will be felt forever.....

Jahanara farwin

40

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
 கெக்கிராவ ஸுவாநாவின் இலக்கியத்தடம்

“பாரதி கண்ணம்மா”

அவள் எனக்கு...

Alfred Lord Tennyson எழுதிய “Farewell” கவிதை ஞாபகம் வந்து கொண்டேயிருக்கிறது எனக்கு. அக்கா ஸுலானா போய் விட்டாள். பிரமை பிடித்தவளாய் நான் உட்கார்ந்திருக்கிறேன். கண்ணீரோடு நகர்கின்றன என் நாட்கள். இருள் பொட்டலம் ஒன்று கண்ணெதிரே அனைத்தையும் மறைத்து நிற்கிறமாதிரி எல்லாம் சூன்யமானாற்போல இருக்கிறது. இன்னும் நம்ப முடியவில்லை. என்னை விட்டுவிட்டு ஒரு பயணம் போயிருக்கிறாள் என்றும், திரும்ப வந்து விடுவாள் என்றும் தான் மனசு நினைத்துக் கொள்கிறது.

நிறையபேர் பேசுகிறார்கள். ஆறுதல் சொல்கிறார்கள். வந்து வந்து போகிறார்கள். “இறைவிதியை அப்படியப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதை விட சிறந்த இறைவணக்கம் வேறில்லை” என்று அடிக்கடி நான் எண்ணிக்கொள்ளும் நபி பெருமானாரின் திருமொழியை இப்போது நிறைய நினைவிற் கொள்கிறேன். அது என்னைக் கொஞ்சமேனும் ஆறுதல் படுத்துவதாய் இருக்கிறது.

அழகான ஒரு மணப்பெண்போல அவளது உடல் உயிரற்று உறங்கிக் கிடக்கிறது. கடந்த பத்து நாட்களாய் அவள் அப்படித் தான் உறங்கிக் கொண்டிருந்தாள். ஆசுபத்திரியில் அவளருகே அவளையே பார்த்தபடி அமர்ந்திருந்த கோரக்கணங்கள் எதையும் மறப்பதற்கில்லை. மாறி மாறி வைத்தியம் ஓயாமல் நடந்து கொண்டிருந்தது. வைத்தியம் ஜெயிக்கும் என்று தான் உள்மனம் சொல்லிக்கொண்டேயிருந்தது. அக்காவுக்கு மூச்சு மட்டும் போகிறது. “இதுவரை நான்” இல் வைரமுத்துவின் வரியொன்று ஞாபகம் வந்து கொண்டேயிருந்தது எனக்கு. அவளது

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்

41

கெக்கிராவ ஸுலானாவின் இலக்கியத்தம்

ஞாபகத்தை மீட்டியெடுத்து அவளை அதே பழைய உயிரோட்ட மிக்க மனுஷியாய் மீளக் கொணர்ந்து விடும் கனவோடு காதுகளுக்குள் அவளோடு “எழும்பேன்... என்ன இப்படித் தூங்குறே...? பிள்ளைகள் வந்திருக்காங்க உன்னை வீட்டுக்கு கூட்டிப்போக...” என்று நான் கதைத்துக் கதைத்து ஓய்ந்த போதெல்லாம் பதிலாய் அவள் வந்து சொல்வதே போல எனக்கு அவ்வரிகள் வந்து வந்து போனபடியே இருந்தன.

“தயவுசெய்து என்னை விட்டு விடுங்கள்.

என் தனிமைமீது கல்லெறியாதீர்கள்.

என் கனவுகளில் தலையிடாதீர்கள்.

என் தவத்தைக் கலைக்காதீர்கள்.

என் நிஷ்டையை உறக்கமென்று கருதி

என்னை உசுப்பி விடாதீர்கள்.”

ஆமாம்..! அமைதியாய் அவள் உறங்கியே போனாள். அவளை எவராலும் எழுப்ப முடியாமலேயே போயாயிற்று. இளைய தம்பி இன்டிகாஃப், அவனது சக வைத்தியத் தோழர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். இது சாதாரண கிருமித்தாக்கம் ஒன்று தான், ஐந்தாறு நாட்களில் அவளைத் திரும்பப் பெறலாம் என்பதாய். எல்லாம் வெறுமையாய் விரிகிறது கண்முன்னே. எதையும் நம்ப முடியவில்லை.

பெட்ரிக் ஃபெர்னான்டோ எழுதிய “ஒரு மீனவப் பெண் கணவனுக்காய் அழுகிறாள்” கவிதையிலே சில வரிகளை மனசு மீட்டுகிறது. பிராண சக்தியாய் தன்னோடு வாழ்வு பகிர்ந்தவன் கடற்புயலில் சிக்கி இல்லாது போனதைச் சொல்லி முழு மொத்த மீனவக் கிராமங்களின் துயரை, வாழ்தலுக்கான அவர்தம் போராட்டத்தை அழகாய்ச் சொல்வார் அவர் அந்தக் கவிதையிலே. அதிலே ஒரு பகுதி இப்படி அமையும்.

“மனிதர்கள் வந்து வந்து போகின்றனர்,

நிலைமை அவர்களுக்குப் புரிவதாய்

சிலர் சொல்லிச் செல்கின்றனர்,

நம் குழந்தைகள் அழுதபடி இருக்கிறார்கள்,

இளையதுவோ நீ ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருப்பதாய்

எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது.

அவர்களுக்கோ இது அதிர்வும் அச்சமும் தான்.

எனக்கு நீயோ அன்னியோன்யமானாய்,

உடலின் ஒரு அங்கமான கரமாய்.

சாதாரண துயரத்தால் இதனை விளக்கச்

சாத்தியம் கிடையாது

உன்னைப் பிரிதல் எனக்கு இலகுவும் இல்லை

ஆயினும் பிரியவேண்டியிருக்கிறது.

எப்போதும் மரத்துக்குச் சேவகம் செய்யும் இலைகளை

வீசியடிக்கும் பெருங்காற்று மரத்தை விட்டு வீழ்த்திப்போக,

செஞ்சிவப்பாய் பூத்திருந்த மரங்கள் இலையுதிர்க்கிறது.

மறுபடி குண்டு பொழிந்தாற்போல இடி இடிக்க,

யதார்த்தமாய் எதையும் எதிர் கொள்ளும்

எவரோ போயிருக்கிறார்கள்

உன் சுவப்பெட்டியை மழைக்கு முன்னம்

எடுத்து வரல் நிமித்தமாய்.

என் கரமாய் இருந்தாள் அவள். அவளைக் கற்றதாலேயே இலக்கியம் எனக்குக் கொஞ்சமேனும் கைகூடி வந்தது. அவளது தமிழறிவின் பாதியையேனும் திருடிக் கொள்ள மாட்டேனா என நான் ஏங்குவதுண்டு. என் எந்த ஆக்கங்களும் அவளது பார்வைக்குப் படாமல் பிரசுரத்துக்குப் போனதேயில்லை. அவள் தான் என்னை வளர்த்தாள். அவள் தான் என்னை வடிவமைத் தாள். எனக்கு இன்று வாய்த்திருக்கும் அவளற்ற கொடும் தனிமை எவர் வந்தும் நிரப்பிட முடியாதது என்றுதான் நான் எண்ணுகிறேன்.

அக்கா ஆங்கிலம் தெரிந்த மாதிரியெல்லாம் அலட்ட மாட்டாள். என்றாலும் ஆங்கிலத்தில் அவளுக்கு அளவு கடந்த புலமையிருந்தது. என்னை மொழிபெயர்ப்பின்பால் இழுத்துச் சென்று விட்டது அவளேயாகும். பார்த்துப் பார்த்துத் திருத்து வாள். ஒரு தடவை தான் எடுத்துவந்த "Reading To Enjoy" எனும் நூலகப் புத்தகத்தில் கண்ட Russell Freedman எழுதிய "Light For The Blind" "குருடர்களின் வெளிச்சம்" என்ற லூயிஸ் ப்ரெய்லி பற்றிய கட்டுரையை ஒரே மூச்சில் என்னை மொழிபெயர்க்குமாறு கூறி, உடனடியாக அதை "மல்லிகை" 2008 ஆண்டுமலருக்கு அனுப்பியும் வைத்தாள். அது ஒர் சவால் மிக்க கட்டுரை. வெற்றிகரமாய் முடித்தபோது நம்பிக்கையின் கீற்றுகள் ஒளிர்க்கும் வார்த்தைகளால் என்னை பாராட்டினாள். போலவே, 1997களில் பேராதனை ஆங்கில ஆசிரியர் கல்லூரியில் நான் தேடி எடுத்து வந்த அனீஸ் ஜங் எழுதிய "Night of the New Moon" நாமிருவரும் பேசிப் பேசி வியந்த நூல். "பென்குவின்" பதிப்பக வெளியீடு அது. இன்னுமே எனக்கே எனக்கென்று ஒரு பிரதி பெற அலைகிறேன். கிடைக்கவேயில்லை. அக்கா கோடிட்டுக் காட்டிய சில பகுதிகளை டயரியில் எழுதிவைத்துக் கொள்கிறேன். பின்னர்

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்

43

கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தடம்

மொழிபெயர்க்கிறேன். இப்போது நினைத்தாலும் ஆசையாய் வாசிக்கத்தூண்டும் அவரது கட்டுரைகளை புகைப்படப் பிரதி செய்து செய்து வைக்கச் சிந்தனையற்றுப் போனேன் என்பதில் ஆழமான கவலைகள் உள்ளன. நான் மொழிபெயர்த்து முடித்த தும் “மல்லிகை” அனுராதபுர விஷேட இதழுக்கு அதை அனுப்பி வைத்தாள் அக்கா. அந்நாளில் அதிகம் பேசப்பட்ட கட்டுரையாய் அது இருந்தது. இன்னொரு தடவை அவள் “தினகரன்” பத்திரிகையில் தான் கண்ட மிலேனாவுக்கான ப்ரான்ஸ் கஃப்கா எழுதிய மடலின் ஒரு பகுதியைத் தந்து, “கஃப்கா பற்றித்தேடு... அவர்பற்றி எழுது தங்க்சி...” என்று சொல்லும் வரை எனக்கு அவர் பற்றி ஒரு துளியும் தெரிந்திருக்கவில்லை. நிறைய தேடினேன். “ஜீவநதி”யில் அக்கட்டுரை வெளியான போது நிறைய பேர் என்னைப்பாராட்டினார்கள். பின்னாளில் எனது “ரூபகம் உதிராப் பூவென...” நூலுக்கும் அக் கட்டுரையை நான் இணைத்துக் கொண்டேன். Emily Bronte எழுதிய “Wuthering Heights” அவள் சமீபத்தில் வாசித்து என்னையும் வாசிக்கச் சொல்லித் தந்தது. அப்படித்தான் நான் வளர்ந்தேன். நமது பாடசாலை நூலகத்துக் காக சமீபத்தில் நான் வாங்கி வந்த மஹாகவி ரவீந்திரநாத் தாகூரின் “மலாஞ்சா” மொழிபெயர்ப்பை அவளிடம் தருகிறேன். த.நா.குமார சுவாமி அவர்களது வியக்க வைக்கும் மொழி பெயர்ப்பு ஆற்றல் பற்றி ஆழமாய் அக்கா பேசிக் கொண்டேயிருக்கிறாள். எத்தனையோ சொல்லலாம். எனக் கெதுவும் தெரியவில்லை.

அக்காவின் இயற்பெயர் ஜஹானரா. “உலகத்தின் அழகு” என அறபு மொழியில் அர்த்தம் தருவது அவளது அந்த நாமம். மொஹலாய சாம்ராஜ்ய மன்னன் ஷாஜஹானின் மகளது பெயரை அக்காவுக்கு சூட்டவேண்டுமென்று தந்தை ஆசைப் பட்டதால் அக்காவுக்கு அப்பெயர் இடப்பட்டதாய் அம்மா சொல்வார்கள். அவள் பிறந்து ஒரு வருஷத்தில் நான் பிறந்திருக்கிறேன். “இரட்டையர்களா?” என்று எங்களைப்பார்த்து எல்லோரும் கேட்பார்கள். அது அழகான காலம். எதுவுமே மங்கிப் போகவில்லை. எல்லாம் கண்ணுக்குள் விரிகின்றன. அமைதியான சுவாவம் கொண்டவள் அவள். பயப்படாமல் அடி தடிக்கு இறங்கும் இயல்பு என்னிடம் இருந்தது. சின்ன வயதில் அவள் மகாத்மாவை அதிகம் தேடிப்படிப்பாள். நான் பூலான் தேவியை, நெப்போலியனை அதிகம் சேகரிப்பேன்.

நமது பள்ளிக்கூடத்தில் நம்மை விட ஓரிரு வயது இளையவனான ஒரு சுட்டித்தனமான மாணவன் இருந்தான்.

அக்காவுக்கு அப்போது பத்து வயதிருக்கும். அக்கா ஒருநாள் நம் வீட்டுக்குப் பின்னால் இருக்கும் பாட்டியின் வீட்டுக்குப் போகையில், அக்கா மீது சேற்றுத்தண்ணீரைத் தெளித்து வேடிக்கையாய் சிரித்திருக்கிறான் அவன். இரண்டு, மூன்று தடவைகள் இதே போல பல வம்புகள் அவன் புரிந்திருக்கிறான். ஒருநாள் அக்கா தயங்கித் தயங்கி இதை என்னிடம் சொல்ல, "பயப்படாமல் வா என்னோடு..." என்று கூறி அவளோடு போனேன் நான். சேற்றுக் கான் ஒன்றுள் அக்காவை எதிர்பார்த்து நின்றவனின் மீது செங்கல் துண்டொன்றை குறிபார்த்து வீசினேன் நான். வலியெடுத்து ஓடியவன் பிறகு ஒரு வம்புக்கும் வரவேயில்லை. மட்டுமன்றி, பின்னாட்களில் நமக்கு அன்பான வளாய் மாறிப்போனான். அக்கா இறுதியாய் அனுமதிக்கப் பட்டிருந்த குருணாகல் அரசினர் வைத்தியசாலையில் அம்ப்யூலன்ஸ் வண்டிச் சாரதியாய் பணியாற்றும் அவன், எப்படியோ கேள்விப்பட்டு நினைவற்றுப் படுத்துறங்கும் அக்காவை வந்து பார்க்கிறான். சுமார் இருபத் தைந்து, முப்பது வருஷங்கள் இருக்கலாம் அவனைக் கண்டு, வார்த்தைகள் இல்லை. நமக்கு மத்தியில் கண்ணீர் மட்டும் பேசிற்று. தாங்க மாட்டாமல் இதயம் அழுதபடியே இருக்கிறது.

அக்கா அதிகம் நேஸித்த பாரதியின் கவிதை ஒன்று எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது.

நெரித்த திரைகடலில் நின்முகம் கண்டேன்.
நீல விசும்பினிடை நின்முகம் கண்டேன்.
திரித்த நுரையினிடை நின்முகம் கண்டேன்.
சின்னக்குமிழிகளில் நின்முகம் கண்டேன்.
பிரித்துப்பிரித்து நிதம் மேகமளந்தே
பெற்றதுன் முகமன்றி பிறிதொன்றில்லை.

அக்கா அழகழகாய் கடிதங்கள் எழுதுவாள் எனக்கு. 89களில் கம்பளை ஸாஹிராக் கல்லூரியில் அவள் உயர்தரம் விஞ்ஞான பிரிவில் கற்கையில், கண்டியில் பெண்கள் உயர் பள்ளிக்கூடத்தில் நான் கற்று வந்தேன். அவள் கடிதங்களை நான் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த அழகான காலங்கள் மறக்கவே மாட்டாதவை.

"காலம் எனக்கொரு பாட்டெழுதும்.
காற்று வந்து இசையமைக்கும்.
தாளம் போடும் நீரலைகள்.
தாவிப்பாயும் நினைவலைகள்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தடம்

கைகளைப்போல் ஒரு நண்பனில்லை.
கால்களைப் போலொரு சொந்தமில்லை
உழைப்பதைப் போலொரு இன்பமில்லை.
இதை உணர்ந்தவர் வாழ்வில் கவலையில்லை.

எங்கே உருவம் இருந்தாலும்
அங்கே நிழலும் அசைந்தாடும்.
என் இதயம் எங்கே இருந்தாலும்
அது உறவைத்தேடி இசைபாடும்!!”

இறுதி இரு வரிகளை சிவப்பால் அடிக்கோடிட்டு அவள் எழுதிய பாடல் கொண்ட கடிதம் இன்னமும் என்னோடு இருக்கிறது. போலவே, அவளது கையெழுத்தில் இன்னமும் இருக்கிறது “அம்மாடி பொண்ணுக்குத் தங்க மனசு; பொங்குது இந்த மனசு” பாடலும். இன்னொரு கடிதத்தத்திலே அவள் இப்படிப் பேசியிருந்தாள் என்னோடு.

“இன்று கவிஞர் பற்றி குமரி அமுதன் என்பவர் எழுதியிருந்த கட்டுரையை “சிந்தாமணியில்” நீயும் படித்திருப்பாய் என்று நினைக்கிறேன். “அவன் வாயில் நுழையாத வாழ்க்கையின் கூறுகளே கிடையாது” என்று அனைவராலும் பாராட்டப்படுகின்ற ஒரு மக்கள் கவிஞனைப் பல கோணங்களிலும் அலசி ஆராய்வது என்ன கஷ்டமான காரியமா..? “நம் முன்னோர் வளர்த்த விருட்ஷங்களின் கிளையில்தான் நாம் இப்போது நிற்கிறோம்” என்று அந்த மாபெரும் கவிஞனை மதிப்புடன் நினைவுகூருகின்ற வைரமுத்து போன்றவர்களை அவர்கள் புதுக்கவிதையாளர்கள் என்ற ஒரே காரணத்தால் பலரும் தாக்கி எழுதுவது இப்போது ஒரு “ஃபெஷன்” ஆகிவிட்டது போலும் என்ன..?” அந்தக் கடிதத்தில் “அன்புத் தம்பிகளுக்கும் தங்கைக்குமான அன்பு முத்தங்களையும் இந்த வெள்ளைத்தாள் வழியே அனுப்புகிறேன்...” எனவும் அக்கா எழுதியிருக்கிறாள்.

ஆசிரியர் நியமனத்துக்கான நேர்முகப்பரீட்சை ஒன்றுக்கு முகம் கொடுத்திருந்தேன். அது பற்றி விபரம் கேட்டு எழுதியவள் இப்படி எழுதியிருக்கிறாள். “ஜீவா ஐயாவின் கடிதம் காண ஆவலாயுள்ளேன். கடிதங்களை அவசரமாய் என்னிடம் சேர்ப்பித்துவிடு. ஜெயசுாந்தன், பாலகுமாரன் புத்தகங்கள் சிலவற்றுக்கு எழுதியிருக்கிறேன். விரைவில் கிடைக்கும். இனி நானும் நீயும் நினைத்த புத்தகங்கள் வாங்கலாம். கையில்லாதான் தொழில் கிடைத்துவிடுமே...” போலவே, 2014 ஜனவரியில் நாம் சுற்ற பாடசாலைக்கே நான் அதிபராய் வந்தபோது, வாழ்த்துரை

யும் அறிவுரையுமாய் அவள் ஒரு அழகான கடிதம் எழுதியிருந்தாள் எனக்கு. அத்தனை வீச்சிலும் அற்புத விலாசம் கொண்டிருந்த அழகு சொரூபம் அவள். எதைச்சொல்லி முடிக்கலாம்...? எதுவும் புரியவில்லை எனக்கு.

மேமன்கவியவர்களின் “கண்ணம்மாவுக்கு ஒரு கடிதம்” கவிதையின் இறுதியடிகள் நெஞ்சுள் வந்து போகிறது எனக்கு.

“வான்வெளியைத் தபாலாக்கி

காற்று சுமந்து வரும்

என் ஆத்மாவின் ஒலத்தை

புரிந்து கொண்ட உன் முன்னே,

காலத் தீயால் எரிந்துபோன என் சாம்பல்கூட

சந்தோஷிக்கும் கண்ணம்மா...”

ஆமாம் என் மனசையும் கண்களையும் அவள் தன்னோடு எடுத்துப்போய்விட்டாள். ஆன்மா பார்வையிழந்து தவிக்கிறது. சிந்தனைகள் சிதைவுற்றுக் கிடக்கின்றன. மரணத்தின் எல்லா அம்சங்களும் என்னைச் சுற்றி வட்டமிடுகின்றன. பக்க வாட்டில் சயனித்த நிலையில், அவள் கண்கள் இறுக மூடிய நிலையில், இன்று என் எல்லாப்புறத்தும் தெரியும் அவளது இறுதிநேர முகத்தை இனியெப்போதும் நான் மறத்தல் சாத்தியமில்லை. எனக்கொன்றும் தெரியவில்லை.

ஆசுபத்திரியில் அவள் பக்கத்தில் அமர்ந்திருக்கிறேன் எந்தநேரமும் அவள் விழித்துவிடக்கூடும் என்கிற கனவோடு. என் துயரார்ந்த முகம் கண்டு ஒரு தாதிப் பெண்மணி கேட்கிறாள் அவளைக்காட்டி, “உங்கள் மகளா..?” என்று. தாய்மார் மகள் மாராய் மாறலும் நிகழலாம்தான். தப்பில்லை. எல்லாவகையிலும் அவள் எனக்குத் தாயாய் இருந்தாள். தாய்மைப்பேறு வேண்டி நான் அலைந்து திரிந்த காலம் அது. 98, 99கள் என நினைக்கிறேன். அடிக்கடி பல சத்திரசிகிச்சைகளுக்கு முகம் கொடுக்கவேண்டிய துர்பாக்கிய நிலை. இரண்டாம் குழந்தைக்கு அப்போதுதான் அவள் கர்ப்பம் தரிக்கிறாள். முதல் நான்கு மாதத்திலேயே இரட்டை குழந்தைகள் என அவளிடம் சொல்லப்படுகிறது. அக்கா எனக்குச் சொல்கிறாள், “இரண்டு குழந்தைகளுமே ஆரோக்கியமாய்ப் பிறந்தால் ஒன்றை உனக்கு நான் தருவேன்... இன்ஷூ அல்லாஹ்...” அழகழகாய் பிறக்கின்றன அவளுக்கு இரண்டு பெண்குழந்தைகள். ஷப்னம் அவளிடமும் ஷகீனத் என்னிடமுமாய் வளர்ந்தார்கள். அது அழகான காலம். அக்கா ஒரு வகையில் என் தாயானவள். இன்னொரு வகையில் என்னைத் தாயாக்கியவள்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்

47

கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்துடம்

மூத்த மகன் துல்கர்னனை பராமரிக்கவேண்ணி அவள் இருபது வருட சேவைப்பூர்த்தியில் ஓய்வு பெறுகிறாள். 2014 ம் ஆண்டு அது. ஓய்வே கிடையா ஓய்வாய் அவள் வாழ்க்கை அதன்பின்னர் திசை மாறுகிறது. தமிழ் கற்றுக்கொள்ளவும், ஆங்கிலம் கற்றுக் கொள்ளவும் பிள்ளைகள் நிறையபேர் அவள் இல்லம் போனார்கள். இலக்கிய வேலைகள் இதரபிறவோடு தீரா வாசிப்பும் தொடர்கிறது. நம் பாடசாலையும், பிற பக்கத்துப் பாடசாலைகளும் அவளை நிறைய பயன்படுத்திக் கொண்டன. அலுப்பேயில்லாமல் கற்றுக்கொடுப்பாள் அவள். தாகமும் பசியும் உணராமல் கற்பிப்பாள். உயர்தரத்தில் ஆங்கிலத்தையும், தமிழையும் பாடங்களாய்த் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் என் மகள் ஷகீனத்துக்கும், விஞ்ஞானப்பிரிவில் கற்கிற ஷப்னத்துக்கும், குட்டி மகள் மாரியத்துல் கிஃப்தியாவுக்கும் அவர்களது கல்வியிலும், ஜீவிதத்திலும் கைகொடுக்க கடவுளிடம் அக்கா சிபார்சு செய்து கொண்டிருப்பாளா...? எனக் கெதுவும் தெரியவில்லை. ஆசுபத்திரியில் இருக்கும் போதெல்லாம் அம்மாவிடம் கூட்டிப்போகச் சொல்லி நச்சரித்த பள்ளிக்கூடம் போகா அவளது இருபத்தியிரண்டு வயது மகன் துல்கர்னன் இப்போதெல்லாம் மௌனம் காக்கிறானே... அதெப்படி...? எனக்கெதுவும் தெரியவில்லை.

அக்கா மௌனம் சுமந்து போய்விட்டாள். மழையின் போது விரிகின்ற அழகின் குடைகளென அவள் மொழி எல்லாப் புறத்தும் பரவிக்கிடக்கிறது. பெரும் இலக்கியவாதிகளோடும், மார்க்க அறிஞர்களோடும் கல்விமான்களோடும் அவள் அழகாய் பேசுவாள். தெளிவான குரலோடு ஒளிரும் தீட்சண்யமும், கூர்மையின் கொண்டாட்டமும் என்னைவியக்க வைக்கும். ஜெய காந்தன் அவர்களோடு அவரது மனைவியாரோடு, இறந்தபின் அவரது மகள்மாரோடு அவள் மற்றும் அவள் குழந்தைகள் எல்லாம் இயல்பாய் பேசுவார்கள். தொலைபேசியில் அவர்கள் எல்லோரும் பேசிக் கொண்டிருக்கும் தருணங்களில் சிலவேளை அவளில்லம் போனால், என்னையும் பேசச் சொல்லி அழைப்பாள். ஒருபோதுமே நான் பேசியதில்லை. ஏனோ பயம் ஆளும் என்னை. என் "அந்தப் புதுச்சந்திரிகையின் இரவு" மொழி பெயர்ப்புக் கட்டுரை நூலை படித்தபின் ஜெயகாந்தன் அவர்களும், திருமதி. ஜெயஜனனி ஜெயகாந்தன் அவர்களும் என்னைப் பாராட்டியதைச் சொல்லுவாள் அக்கா. என் இன்னமும் வெளிவராத "பூக்களின் கனவுகள்" மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை

நூலுக்கான அணிந்துரையைப் பெறும் பொருட்டு கூட பேராசிரியர் நுஹ்மான் அவர்களோடு அவளேதான் பேசினாள். அவள் இறந்தபின் அவர் துயருற்றுப் பேசியபோது தான் நான் அவரோடு முதல்முறையாய்ப் பேசினேன். இறுதியாய் வெளி வந்த அவள் நூல்களையும், என் நூலையும் அவர் கேட்டபடி அவருக்குத் தபாலிடுகிறேன். எனக்கெதுவும் புரியவில்லை.

ஆறேழு பக்க கட்டுரையில் நாற்பத்தொன்பது வருஷகால வாழ்வை முழுசாய்ச் சொல்லல் ஆகுமா..? அவள் பற்றி ஒரு புத்தகம் போடலாமா? அவள் போட நினைத்த புத்தகங்களை இன்னும் கொஞ்ச காலம் கழித்தா தொடப்போகிறேன்...? அவள் வாசித்து விட்டு வைத்த புத்தகங்களையும், வாசிக்கவென்று எடுத்து வைத்துப் போன புத்தகங்களையும் எனக்கும் பின்னர் எவர் கையில் கொடுப்பேன்...? நமக்குப் பின்னர் நமதில்லங்கள் வாசிக சாலைகள் ஆகலாமா என்று அவளும் நானும் சமீபத்தில் கூடப் பேசிக்கொண்டதை எவரிடம் சொன்னால் அது எடுபடக்கூடும்? அடர் வண்ணமாய் அழகு ஓவியமாய் அக்கா நெஞ்சுள் மிதக் கிறாள். அவளோடு அன்பு கொண்ட ஒவ்வொருவர் வாழ்விலும் அவள் மரணம் கொண்டுவந்து தந்துபோன துயரை காலம் தந்தது போலவே மீளப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். எனக்கு அப்படியில்லை.

ஷோபா செத்தபோது அவளும் நானும் சேர்த்தே சேகரித்த பாலுமகேந்திராவின் துயரக் கட்டுரைகள் கட்டுகட்டாய்க் கிடக்கின்றன. ராஜீவ்காந்தி இறந்தபோது சோனியாவுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் நாமிட்ட மடலுக்கு சோனியாகாந்தி எழுதிய பதில் மடலும் அலுமாரியில் இருக்கிறது. கண்ணதாசனின் சேகரிப்புகள் எல்லாமும் கிடக்கின்றன. இஸ்லாமிய நூலொன்றை எழுத இறுதியாய் அவள் ஆய்வு செய்த தர்ஜுமா இருக்கிறது. இலண்டனில் இருந்து தோழி ஷர்மிலா ஜெய்னு லாப்தீன் அனுப்பிவைத்த "Viana- Her true story" புத்தகம் பத்திரமாய் இருக்கிறது. உறவுகளோடு உறவாடிய மடல்கள் இருக்கின்றன. அவள் மட்டும் இல்லை. அவளுக்கான பிரார்த்தனைகளின் முடிவில் தெளிவாய் ஒரு படம் தெரிகிறது. அவள் குற்ற மிழைக்கா விழிகள் இறைவனை தைரியத்தோடு எதிர் கொள்ளும். காத்திருத்தலில் பாடல் ஒன்று தொலைதூரத்தே கேட்கிறது. தனித்த என் இதயம் அவளை வெகு விரைவிலோ, கொஞ்சம் தாமதித்தோ சந்திக்கையில், இன்றில் தீரா சில கேள்விகளின் விடைகள் தெரியலாம். எனக்கெதுவும் புரியவில்லை.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தம்

கெக்கிராவ ஸஹானாவும், நானும்

தென் தமிழ்நாட்டின் தூத்துக்குடி மாவட்டம், திருச் செந்தூர் அருகே உள்ள சிற்றூர், காயாமொழி. கவிஞர்களும் அறிஞர்களும் நிறைந்த ஊர். இந்த ஊரில் சுமார் 200 ஆண்டுகளும் முன்பு வா.சா.சாகுல்ஹமீது-மொகுது மீராநாச்சி தம்பதியினருக்கு, முகம்மது அபுபக்கர், முகம்மது ஒனி, அப்துல் கரீம், வருசை இப்ராஹிம், வாவாசாகிப், மைதீன் அப்துல் காதர், சுலைமான் ஆகிய ஏழு ஆண்கள். இவர்கள் எழுவரோடும் பிறந்த ஒரே பெண் பாத்திமா. இவர்களில் மைதீன் அப்துல் காதர், சுலைமான் ஆகியோர் 40 களின் இறுதியில் இலங்கை சென்று வட மத்திய மாகாணத்தைச் சேர்ந்த மரதங்கடவல, கெக்கிராவ ஆகிய கிராமங்களில் தொழில் செய்து வந்தனர். அவர்கள் இருவரும் அங்கேயே திருமணம் செய்து கொண்டனர் மைதீன் அப்துல் காதர்- உம்மு ரஹ்மா தம்பதிகளுக்கு 6 ஆண் குழந்தைகள், 3 பெண்கள். இவர்களில் மூத்த மகள் ஜலாலுதீன் என்கிற ஹைரூன்னிசாவுக்கு ஜஹானரா, சுலைஹா ஆகிய பெண் மக்கள். ஸஹானாவும், சுலைஹாவும், "கெக்கிராவ" என்ற ஊருக்கு இலக்கிய அந்தஸ்தைத் தேடிக் கொடுத்தவர்கள். ஜஹானரா, கெக்கிராவ ஸஹானா என்ற பெயரில் இலக்கிய உலகில் தடம் பதித்தார். அவர் சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, குறுநாவல், நாவல் எனப் பத்து நூல்களைப் படைத்துள்ளார்.

இவருடைய தங்கை சுலைஹாவும் கவிஞராகவும், மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் திகழ்கிறார். இவர் கெக்கிராவ முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயத்தில் அதிபராக (முதல்வர்) பணிபுரிந்து

வருகிறார். கெக்கிராவ ஸஹானா - சுலைஹா சகோதரிகள், என் தாய் மாமனின் பேத்தி, எனக்கு அண்ணி மகள், எனக்கு அவர்கள் மகள் முறை. நெருக்கமான உறவுக்காரராக இருந்தபோதிலும் 1987-ஆம் ஆண்டு வெளியான என் கவிதை நூலான நெஞ்சில் பூத்த நெருஞ்சியைப் படித்த பிறகே எங்களுக்குள் நெருக்கமான இலக்கிய உறவு ஏற்பட்டது. சொந்தம் - எங்கள் உறவுக்கு உரமிட்டது. இலக்கியம் எங்களைப் பிரிக்க முடியாத அளவுக்கு இணைத்தது. ஸஹானா எழுதிய முதல் சிறுகதைத் தொகுதியான "ஒரு தேவதை கனவு" என்ற நூலுக்கு நான் வழங்கிய வாழ்த்துரையில்

"ஸஹானா

இசைப் பெயர்.

என்னை இசைக்க வைத்த பெயர்.

எதிர் காலத்தில் எல்லோராலும்

இசைக்கப்பட்ட போகிற பெயர்,

எங்கள் அறிமுகம் கூட

ஒருவகையில் அதிசயமே,

"நெஞ்சில் பூத்த நெருஞ்சியைப்

படித்து முடித்த பரவச வேளையில்

இவர் உனக்குச் சித்தப்பா என்ற

வாசச் செய்தியை

ஸஹானாவின் தாயார்

வாசித்து இருக்கிறார்.

இதைத் தொடர்ந்து,

கடிதங்கள் கடல் கடந்தன.

இவை இவரை

வாசகியாக - விமர்சகராக

கவிஞராக - கதாசிரியராக

அடையாளம் காட்டின.

இவருடைய அஞ்சல்கள்,

அஞ்சால் மருந்தாயின.

இவருக்கு இப்போதும், எப்போதும்

காவியம் எழுதும் கவனத்துடனே

கடிதங்கள் எழுதுகிறேன்.

சராசரி மனித விருப்புகளில்

எனக்கு விருப்பம் இருந்ததில்லை.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தம்

ஆனால் ஆக்ராவும், கெக்கிராவும்
நான் செல்ல ஆசைப்படும்
செல்ல இடங்கள்,
முன்னது நேசக் கல்லறை,
பின்னது பாசக் கருவறை,
இது இவருக்குத் தலைப் பிரசவம்,
ஒரு வகையில் எனக்குப் பேரக்குழந்தை,
பெயர் சொல்லும்
குழந்தையாகத் திகழ
நல் வாழ்த்துகள்” என்று
எழுதி இருந்தேன்.

இலங்கையின் இலக்கிய ஆளுமைகளான பண்ணாமத்துக் கவிராயர், மேமன் கவி, திக்வல்லை கமால், அன்பு ஜவகர்ஷா, டொமினிக் ஜீவா போன்றவர்களின் பாராட்டையும், பாசத்தையும் பெற்றவர், ஸஹானா. அதோடு பிரபல எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன் அவர்களின் அன்பையும் அபிமானத்தையும் பெற்றார். 14 வயது சிறுமியாக இருந்தபோதே ஜெயகாந்தனின் “சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்” என்ற நூலைப் படிக்கத் தொடங்கிய ஸஹானாவின் தேடல் தொடர்ந்தது. இதைத் தொடர்ந்து அந்த மாபெரும் எழுத்தாளரின் படைப்புகளை வாசிக்கவும் அவரது எழுத்துகளை நேசிக்கவும் தொடங்கினார்.

இந்தியாவுக்கு அவர் வரும் போதெல்லாம் கடற்கரைக்குச் செல்ல வேண்டும், கொடைக்கானலுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை அவர் வைப்பதில்லை. ஜெயகாந்தன் அவர்களைச் சந்திக்க வேண்டும் என்பதே அவரது ஒரே சிந்தனையாக இருந்தது. ஏறத்தாழ முப்பது ஆண்டுகளாக, ஜெயகாந்தன் மீதும் அவரது படைப்புகள் மீதும் பற்று வைத்த ஸஹானாவுக்கு அவர் மகிழ்த்தக்க வகையில் ஜெயகாந்தன் மகுடம் சூட்டினார். ஸஹானா எழுதிய நீண்ட மடலை அவரே எதிர்பாராத வகையில் “தொடரும்” சிற்றிலக்கிய இதழில் வெளியிட்டு அவரது கேள்விகளுக்குப் பதில் அளித்தார். அதில் “உங்களைப் போன்ற நல்ல எழுத்தாளர்” என்று ஸஹானாவுக்கு ஜெயகாந்தன் புகழாரம் சூட்டினார்.

குமுதத்தில் “மறுபடியும் நினைத்துப் பார்க்கிறேன்” என்ற தலைப்பில் ஜெயகாந்தன் தொடர் கட்டுரை எழுதினார். அதில் இன்றைய இந்தியா பற்றிய ஸஹானாவின் கேள்விக்கு

விடையளிக்கும்போது “அன்புள்ள ஸஹானாவுக்கு” என்று தலைப்பிட்டு தலையாய கௌரவம் அளித்தார். அது குழுதம் வார இதழின் அட்டைப்பட வாசகமாக இடம் பெற்றது. அதில் ஜெயகாந்தன் “என் சஹ்ருதயர்களில் ஒருவர்” என்று ஸஹானாவை விளித்து புகழ் மாலை சூட்டினார். 1996 மற்றும் 2008 ஆண்டுகளில் இருமுறை ஜெயகாந்தனை அவரது வீட்டில் சந்தித்து பேட்டி கண்டார். அதையே தனது சாதனையாகக் கருதி பெரு மிதம் கொண்டார், ஸஹானா. அது உண்மையும் கூட. ஜெயகாந்தன் சந்திப்பின்போது, இருமுறையும் நான் அவரோடு சென்று இருந்தேன். பேட்டி கண்டபோது அவர் பேனாவோ, பேப்பரோ வைத்துக் கொண்டதில்லை கேள்வியையும், பதிலையும் நெஞ்சத்தில் பதிய வைத்தார். இந்த அபார நினைவாற்றல் என்னைவியக்க வைத்தது.

இறுதியாக ஜெயகாந்தனின் படைப்புகள் குறித்த ஆய்வு நூலை, “சூழ ஓடும் நதி” என்ற தலைப்பில் புத்தகமாக வெளியிட்டார்.

ஸஹானாவின் மறைவு - என்றும் மறக்க முடியாதது.

சிறகடித்த சிட்டுக் குருவி

ஸஹானாவின் சோகச் செய்தி காதில் வந்து மோதிய போது மனம் சல்லடையாகிப் போனது. கண்ணீர்ப் பூக்கள் உதிர்ந்தன.

1. தன்பிரகாசத்தை
அனாதையாக்கிவிட்டு
உதிர்ந்தது
ஓர் இளைய நிலா

2. சிறகடித்துக் கொண்டே
கதை எழுத வந்தாய்
சிறகடித்துக் கொண்டே
கதையாகிப் போனாய்

3. நம்ப முடியாத
உண்மையானாய்
சொல்ல முடியாத
சோகமானாய்...
எழுத முடியாத
கவிதையானாய்

4. 1968-2018
பொன்விழா
வேண்டா மென்றா
விடை பெற்றாய்
மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாதான் எனக்கு

ஐஹானா என்ற பெயரை அறிமுகப்படுத்தினார்.

“கெக்கிராவயிலிருந்து அதுவும் சிங்களப் பிரதேசத்திலிருந்து... ஒரு முஸ்லிம் பெட்ட ஸஹானா வென்று கடிதம் கடிதமாக எழுதுறாளப்பா...”

இப்படி ஒவ்வொரு முறை சந்திக்கும் போதும், ஸஹானா கடிதமூலம் எழுப்பும் கேள்விகளையிட்டு, அவர் சொல்லும் போதெல்லாம் இவர் எதிர்காலத்தில் நல்லதொரு விமர்சகராக வரக்கூடுமென்ற எண்ணமே எனக்கேற்பட்டது.

ஆனால் திடீரென்று சிறுகதைகள் எழுத ஆரம்பித்தார். கதைக்குக் கதை வித்தியாசமான கருக்கள். பொதுவாக பெண்களின் பிரச்சினைகளையே குவிமையப்படுத்துவதை அவதானித்தேன். ஸஹானா மல்லிகையைத் தனது களமாகத் தெரிவு செய்தமையும் மகிழ்ச்சி தந்தது. மல்லிகை குடும்பத்தின் இளைய சகோதரியாக அவரது நல்வரவை மனசு கொண்டாடிக் கொண்டே இருந்த போதிலும் அவரோடு தொடர்புகொள்ள வேண்டுமென்ற எந்தத் தேவையும் ஏற்படவில்லை.

“மல்லிகை ஜீவா மனப் பதிவுகள்” (2004) என்ற எனது நூல் வெளிவந்தபோது அது தொடர்பாகத் தனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்து கடிதத் தொடர்பை ஆரம்பித்து வைத்தார்.

ஒரு நாள் தனது “ஒரு கூடும் இரு முட்டைகளும்” (2009) என்ற புனைகதை நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதித் தருமாறு கேட்டுக்கொண்டார். அது அவரது மூன்றாவது நூலாகும்.

1989 இல் எழுதத் தொடங்கிய ஸஹானா 2009 இல் என்னோடு முதன் முதலாக தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டார். நீண்ட கால ஆத்மார்த்தமான கடித மூலமான தொடர்பின் நீட்சியாகவே அவரது உரையாடல் அமைந்தது.

கேட்டுக் கொண்ட படி “பெண்களை எழுதும் பெண்” என்ற தலைப்பில் அணிந்துரை எழுதிக் கொடுத்தேன். அதை அப்படியே சேர்த்துக் கொண்ட போதும் நான் சொல்லியிருந்த சில கருத்துக்களை அவர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

“பெண்களின் பிரச்சினைகளைப் பொதுவாக எழுதுவது சரிதான். ஆனால் முஸ்லிம் சமூகத்தில் பெண்கள் மதத்தின் பேராலும் ஒழுக்கத்தின் பேராலும் சசக்கப்படுவதுபோல் வேறெந்தச் சமூகத்திலும் இல்லை. அதனால் பெண்களின் பிரச்சினைகளை எழுதும் நீங்கள் முஸ்லிம் சமூகத்திற்குள்

இன்னும் ஆழமாக ஊடுருவிச் செல்ல வேண்டும்” என்பேன். அதேபோல் “உங்கள் பெயரில் கெக்கிராவ இருக்கிறது. ஆனால் உங்கள் கதைகளில் கெக்கிராவ இல்லை”. என்பேன்.

இப்படிச் சொல்லும் போதெல்லாம் ஸஹானா சண்டைக்கே வந்துவிடுவார். முஸ்லிம் சமூகப் பின்னணிக்குள் முழுமையாவே புகுந்து எழுவதில் அவருக்கு சற்றே தயக்கம் இருந்தது. எனினும் பின்னர் அவர் தன்னை மீள் பரிசீலனை செய்துகொண்டு சொன்ன விடயத்தை தனது புனைவுகளிலே அணுகத் தொடங்கியிருந்தார்.

இதற்கிடையில் ஸஹானாவின் சில சிறுகதைகளும் அறிமுகமும் சிங்களப் பத்திரிகைகளிலும் தொகுப்பு நூல்களிலும் வெளியாகின. அவற்றைப்படித்த படைப்பாளியும் பத்தி எழுத்தாளருமான கமல் பெரேரா ஸஹானாவைப் பற்றி “தினமின”வில் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் “இலங்கையின் தஸ்லீமா நஸ்ரின்” என்று குறிப்பிட்டது பொருத்தமாக இல்லா விட்டாலும் முஸ்லிம் பெண் படைப்பாளி ஒருவர் சமூகப் பிரச்சினைகளை இந்தளவுக்கு கையாளுவதை உயர்வாகக் கணித்தார் என்ற உண்மையை நாம் ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும்.

முஸ்லிம் சமூகத்திற்குள்ளிருந்து பார்த்த எனக்குத் தெரிந்த போதாமை இன்னொரு சமூகத்திற்குள்ளிருந்து பார்த்த கமல் பெரேராவுக்கு உன்னதமாகத் தெரிந்தது. காலப் போக்கில் உரிய இலக்கை அடைவார் என்ற நம்பிக்கை, இந்த எதிர்பாராத நிகழ்வால் நொறுங்கிக் போய்விட்டது.

நான் மொழிபெயர்த்த சிட்னி மாகஸ் டயசின் “முல்லைத் தீவு தாத்தா” என்ற புத்திளைஞர் என்ற நாவல் பிரதி ஒன்றை ஸஹானாவுக்கு அனுப்பியிருந்தேன்.

சில நாட்களின் பின்னர் அது பற்றிய அபிப்பிராயங்களைச் சமந்த கடிதமொன்று எனக்கு கிடைத்தது. அது ஆரம்பப் பிரிவில் படித்துக் கொண்டிருந்த ஸஹானாவின் மகள் சப்னம் எழுதியது. தாயின் வழிகாட்டலில் அது எழுதப்பட்டிருந்தாலும் அதனுடாக வாசிப்புப்பயிற்சியும் சில கற்றல் அனுபவங்களும் பிள்ளைக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தமை தெளிவாகியது. அதே போன்று அவரது சின்ன மகள் கிஃதியாவும் பின்னர் அவ்வாறான கடிதங்கள் எழுதியதுண்டு. இப்படி நட்பின் தொடர்ச்சி ஒன்றையும் ஸஹானா ஏற்படுத்தித் தந்தே சென்றுள்ளார்.

இவ்வாண்டு மார்ச் மாத முற்பகுதியில் ஓ.எல் பரீட்சை முடிவு வெளிவந்ததைத் தொடர்ந்து மகள் சப்னம் சிறப்பாக சித்தியடைந்துள்ளதைப் பகிர்ந்து கொண்ட தோடு அவரை எத்துறையில் உயர்வகுப்பில் சேர்ப்பது பற்றியும் கலந்துரையாடினார்.

பின்னர் அதுபற்றி எதுவும் தெரிவிக்காதது மாத்திரமின்றி, தொலைபேசித் தொடர்பிலும் நீண்ட இடைவெளி ஏற்பட்டதை இப்போதுதான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். உடல்நிலை மாற்றங்கள் அக்கால கட்டத்தில் தான் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடுமென நம்புகிறேன்.

தனது பதினான்கு வயதிலேயே ஜெயகாந்தனைப் படித்துவிட்டு அவர் மீது மிகுந்த பற்று வைத்துக் கொண்டவர். ஜெயகாந்தனைத் தேடுவதும். அவரது எழுத்துக்களைச் சேகரிப்பராகவமே இருந்தார்.

முன்பெல்லாம் இலங்கை முற்போக்கு வட்டாரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஜெயகாந்தனை இலங்கைக்கு அழைத்தால், "எனது புத்தகமொன்று சிங்களத்தில் வராதவரைக்கும் நான் அங்கு வரமாட்டேன்" என்பார்..

உண்மையில் அக்கால கட்டத்தில் அதற்கான சூழ்நிலை இருக்கவில்லை. கடந்த தசாப்தத்தின் இறுதிக் கட்டத்தில்தான் தமிழ் - சிங்கள மொழி பெயர்ப்பு முயற்சி நாட்டின் தேவை கருதி முன்னெடுக்கப்பட்டது. இந்த சந்தர்ப்பத்தை வெளியீட்டாளரையும் மொழி பெயர்ப்பாளரையும் சில நண்பர்களின் உதவியோடு தேடிக்கொண்ட அவர், காரியத்தை சாத்தியமாக்கினார்.

"தேவன் வருவாரா?" என்ற சிறுகதைத் தொகுதி "போனிக்கா" என்ற பெயரில் எஸ்.ஏ.சீ.எம். கராமத்தின் மொழி பெயர்ப்பில் கொடகே வெளியீடாக பிரசுரம் கண்டது. அதற்கு அவரே குறிப்புரை ஒன்றும் எழுதியிருந்தார். அதனை ஜெயகாந்தனின் பார்வைக்கு அனுப்பி அவரது பாராட்டையும் நன்றியையும் பெற்றபின்பே இயல்புநிலைக்கு வந்தார்.

இதே காலப் பகுதியில்தான் ஜெயகாந்தனின் எழுத்துக்கள் பற்றிய கட்டுரைத் தொகுதி ஒன்றை "சூழ ஓடும் நதி" (2010) என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டார். இதற்காக ஜெயகாந்தனின் முற்கட்ட சிறுகதை நூல்களையும் அவர் சில காலம் நடாத்திய "கல்பனா" மாசிகைப் பிரதிகள் சிலவற்றையும் என்னிடம் பெற்றுக் கொண்டார்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தம்

இலங்கை உயர் கல்விப்பீடங்களில் ஜெயகாந்தனின் ஆக்கங்கள் பற்றி ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டுள்ள போதும் அவை எதுவும் நூலாகியதாகக் தெரியவில்லை.

ஸஹானா தமிழ் நாடு சென்று பலமுறை ஜெயகாந்தனை நேரில் சந்தித்துள்ளார். போய் வந்து அவர் இங்கு எழுதிய கட்டுரைகள் மூலம் அவருக்கு ஒத்துழைப்பாக இருந்த அவரது சிறிய தந்தை பாத்திமாமைந்தன் எமக்கு அறிமுகமானார்.

ஸஹானாவை தனது "சஹ்ருதயர்"களில் ஒருவராக ஜெயகாந்தன் பிரகடனப்படுத்தி இருந்தார். அவரை சந்திப்பதற்கோ, தொலைபேசியில் கதைப்பதற்கோ எந்தக் கட்டுப்பாடும் இருக்கவில்லை. அதே போன்று ஸஹானாவும் சில கலை இலக்கிய வாதிகள் மீது பற்றும் பாசமும் கொண்டவராக இருந்தார். அவர்களைப் பற்றி எப்பொழுதும் பேசிக் கொண்டும் தேடிக்கொண்டும் அவதானித்துக் கொண்டுமிருந்தார். அவர்களைத் தனது "அத்தியந்த" நண்கர்களாய்க் கொண்டாடினார்.

ஜெயகாந்தன் முதல் பரணீதரன் வரையிலான பத்துக்கு மேற்படாத அக்குறும் பட்டியலில் நானும் ஒருவனான இருக்கவில்லை என்பதைச் சொல்லாமல் விடுவது நியாயமானதல்ல.

கல்வி, தொழில் என்று பார்க்கும் போது ஸஹானா பட்டதாரியாக டிப்ளோமாதாரியாக டெலிக்விசேட ஆங்கிலப் பயிற்சி பெற்றவராக தனது ஆசிரியப் பணியை முன்னெடுத்தார்.

இலக்கியவாதி என்ற வகையில் தனது எழுத்துக்களை பத்து நூல்களாக வடித்துத் தந்துள்ளார். முப்பது வருடங்களாக பத்திரிகை, சஞ்சிகை, வானாலிக்கென்று எழுதி வந்துள்ளார். இவற்றுக்காக தமிழ் கதைஞர் வட்டம், யாழ் இலக்கியப் பேரவை, அரச சாகித்திய மண்டலம், எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம், இஸ்லாமிய இலக்கிய மாநாடு... போன்ற அமைப்புகள் விருது வழங்கி பாராட்டி கௌரவித்துள்ளன.

இளம் வயதிலேயே தனது கணவனோடு மக்காயாத்திரை செய்து "ஹாஜியான்" என்ற சமூக மதிப்பைப் பெற்றவர். ஆனால் இந்த எதுவுமே ஸஹானாவுக்கு ஒரு பொருட்டல்ல. எதையுமே அவர் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்காகவோ பெரிது படுத்திக் கொள்வதற்காகவோ பயன்படுத்திக் கொண்டவர் அல்லர். ஓர் இலக்கியவாதி என்பதைத் தவிர அவருக்கு வேறெதுவும் தெரியவில்லை.

எல்லாக் கஷ்டங்களுக்கும் கவலைகளுக்கும் மத்தியில் அதை யெல்லாம் வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாத இலக்கியத்தின் மீதான பிடிமானத்தோடு கடைசிவரை வாழ்ந்தார்.

“நான் சேவையிலிருந்து ஓய்வுவெடுக்கப் போறன்” இப்படி ஒரு நாள் சொன்னார்.

உரிய காலத்திற்கு முன் சுய விருப்பத்தின் பேரில் ஓய்வு பெறுவதையே ஸஹானா குறிப்பிட்டார். இதுபற்றி அன்பு ஐஹர்ஷாவும் சொன்ன ஞாபகமுண்டு.

“ஓய்வு பெறுவது ஒன்றும் பிரச்சினையல்ல. ஆனால் விசேட திறமையுள்ள ஆசிரியர்களோடு பிள்ளைகள் நெருங்கி விடுவார்கள், பயனடைவார்கள். அவர்களும் மெல்ல வளர்வார்கள். அத்தகைய ஒருவர் நீங்கள் என்றேன்.

ஸஹானாவின் கலை - இலக்கியத் திறமையை முன்வைத்தே நான் இப்படிச் சொன்னேன்.

“உண்மைதான் ஸஹானானவின் கலை- இலக்கியத் திறமையை முன்வைத்தே நான் அப்படிச் சொன்னேன்.

“உண்மைதான் ஸேர். ஓய்வு நேரத்தில் பிள்ளைங்க என்னைப் பாடச் சொல்லுவாங்க நானும் மெல்லப் பாடுவேன்” என்று எனக்குத் தெரிந்திருக்காத இன்னொரு பழக்கத்தை வெளிப்படுத்தினார்.

அவரது தொலைபேசிக் குரலைக் கேட்ட போதெல்லாம் பாடவல்ல குரலாக இருக்கிறதே என்று நான் நினைப்பதுண்டு.

“பாடிக் காட்டட்டுமா?” எதிர் பாராத கேள்வி இது.

“சரி என்றேன்”

சிட்டு குருவி முத்தம் கொடுத்து

சேர்ந்திடக் கண்டேனே

செவ்வானம் கடலினிலே

மூழ்கிடக் கண்டேனே.

இந்தப் பாடலை அழகாகப் பாடினார். அதோடு நின்று விடவில்லை.

“படிக்கும் காலத்தில் பாட்டுக்கு பாட்டு நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ள மிகவும் ஆசைபட்டேன். விண்ணப்பித்தேன். முற்பரிசோதனைக்கு வருமாறு கடிதம் வந்தது. சிறிய தந்தையுடன் சென்றேன். பாடுவதற்கு வாய்ப்புக்கிடைக்காவிட்டாலும் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தில் இராஜகுரு சேனாதிபதி

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தம்

கனகரத்தினம், பீ.எச். அப்துல் ஹமீத் போன்றவர்களோடு ஓரிரு வார்த்தை பேசக்கிடைத்தது எனக்கு வாழ்நாள் வரைக்கும் போதும்” என்று பெருமிதத்தோடு சொன்னார்.

“அது சரி, ஏன் இப்படி அவசரப்பட்டு ஓய்வு பெறணும்?”

“இருபது வருஷமா படிப்பு படிப்பென்று அலைந்தன். இன்று வைரக்கும் பாடசாலை படிப்பித்தலென்று கஷ்டப் படுறன். இனியாவது கணவன் - பிள்ளைங்களுக்காக கொஞ்சம் வாழக்கூடாதா?”

இதற்கு என்ன பதில் சொல்வது?

அப்படி ஒரு கணவன் அவருக்கு கிடைத்திருக்கா விட்டால், இப்படி ஒரு படைப்பாளி எங்களுக்கு கிடைத்திருக்க வாய்ப்பில்லை. அவரது எல்லா இலக்கிய நடவடிக்கைகளுக்கும் பக்க பலமாக இருந்தவர். அவருக்கு இலக்கிய ஆர்வம் இருந்ததோ இல்லையோ, தன் மனைவியின் ஆற்றலுக்கு கை கொடுத்து வாழ்வதற்கு பெருந்தன்மையான மனசு வேண்டுமே.

முழுமையாக தன் கணவனுக்காகவும் பிள்ளைகளுக்காகவும் வாழும் அவரது எண்ணம் ஏழெட்டு வருடங்களுக்கு மேல் நீடிக்காவிட்டாலும் இதற்கு ஒரு திருப்தி கண்டிருப்பார் என்பது நிச்சயம்.

ஒரு நாள் தான் ஒரு புத்தகம் வெளியிடப்போவாதாக கூறி அது பற்றி விபரித்துவிட்டு அதற்கான ஆலோசனைகள் சொல்லு மாறு கேட்டார். என்னை மதித்துக் கேட்கும் மகிழ்ச்சியுடன் இப்படி இப்படி செய்யுங்கள் என்றெல்லாம் ஆலோசனை தெரிவித்தேன்.

அருமையான யோசனைகள் என்று பாராட்டுத் தெரிவித்தார்.

சில காலத்தின் பின் புத்தகம் வெளி வந்தது.

“முதன் முதலாக உங்களுக்குத்தான் அனுப்புகிறேன்” - என்ற தகவல் வேறு.

நான் தபாற்காரனை வழிபார்த்துக் காத்திருந்தேன். புத்தகம் கிட்டியது.

புத்தகம் அழகாக அமைந்திருந்தது. ஆனால் நான் சொன்ன எந்த ஆலோசனையும் அதில் பேணப்பட்டிருக்க வில்லை. அது பற்றி நான் ஒன்றும் கேட்கவுமில்லை.

கொஞ்ச காலத்தின் பின் இன்னொரு வேலை செய்ய

இருப்பதாகவும் அதற்கு அபிப்பிராயம் கூறுமாறு கேட்பார். நானும் சொல்வேன் பழைய கதைதான்.

ஸஹானா தனது இலக்கிய வெளியில் சுதந்திரமாக உலா வருவதற்கு ஏதோவொரு மறைவான சக்தி தடையாக இருக்கிறதா என்று நான் சற்று அசாதாரணமாகவும் சிந்தித்ததுண்டு.

ஆனால் உண்மை அதுவல்ல அது அவரது குழந்தைத் தனம்.

குழந்தைத் தனம் மட்டுமல்ல!

குழந்தைத் தனமும் பிடிவாதமும் இரட்டைக் குழந்தைகளாய் என்றும் அவரை ஒட்டிக் கொண்டே இருந்தன.

“ஸஹானானவுக்கு கடும் சுகவீனம் என்ற செய்தி கிட்டியதும் சில நண்பர்களோடு தொடர்பு கொண்டு விசாரித்த போது தங்களுக்கும் இப்போது தான் தெரியுமென்றே கூறினர்.

எம். ஏ. நுஃமான் ஸேர் ஒரு தேவைக்காக கோல் எடுத்தபோது இரண்டு நிமிடத்திற்கு மேல் கதைக்கவில்லை என்றும் அப்போது கடும் சுகவீனமான கட்டமாக இருக்கக்கூடும் மென்றும் ஆனால் அதுபற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை என்றும் கவலையுடன் பதிவு செய்திருந்தார்.

சுகவீனச் செய்திக்கும் மரணச் செய்திக்குமிடையே இரண்டு வாரங்களுக்கும் மேல் இருக்க வில்லை. அப்போது கண்டி - கொழும்பு - குருநாகல் என்று ஒடித்திரிந்த கட்டம். இலக்கிய நண்பர்களுக்கு பார்த்துக் கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிட்டவில்லை. ஓரிருவர் உணர்வற்ற நிலையிலேயே பார்த்த தாகத்தெரிவித்தனர்.

இலக்கிய நண்பர்கள் எப்பொழுதும் தன்னைப் படைப்பாளியாகவே பார்க்கவேண்டும் நோயாளியாகப் பார்க்கக் கூடா தென்ற அவரது பிடிவாதமே இறுதியில் வெற்றி பெற்றது.

ஸஹானாவின் முப்பது வருட இலக்கிய வாழ்வில் ஒரே புலத்தில் தொழிற்பட்டாலும் கூட ஒரு ஏழெட்டு வருடங்கள் தான் கடிதம் தொலைபேசி ஊடாக பழகியிருக்கிறேன். ஆனால் ஒரு நூறாண்டு பழகியது போல் மனசெங்கும் வியாபித்து நிற்கிறார்.

“கெக்கிராவைக்கு வாருங்கள் என்று அழைப்பு விடுத்துக் கொண்டிருந்தார். அது சாத்தியப்படவே இல்லை. உங்கள் வீட்டுக்கு பிள்ளைகளோடு வருவேன்” என்றும் பல தடவை

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தம்

சொன்னார். அதுவும் நடக்கவில்லை.

ஏதாவதொரு வகையில் உதவி செய்திருக்கிறேனா என்று பார்த்தால் ஒரு சின்ன உதவி செய்யவாவது அவர் எந்தச் சந்தர்ப்பமும் தரவில்லை. ஒரு ஐந்து தடவைகூட நேரில் சந்தித்ததுமில்லை. சந்தித்தபோது கூட நாலைந்து வார்த்தைகளுக்குமேல் கதைத்ததுமில்லை.

கடைசியாக 2016 பிற்பகுதியில் கொழும்பில் நடைபெற்ற இஸ்லாமிய இலக்கிய மாநாட்டில் சந்தித்தாக ஞாபகம். சமகால இலக்கிய அரங்கிற்கு நான் தலைமை வகித்தேன். அதில் கருத்துரை வழங்குவதற்காக ஸஹானா வந்திருந்தார்.

நான் அன்று வீடு போய்ச் சேர்வதற்கிடையில் அரங்கை நடாத்தியதற்காகவும் சபையோருக்கு தன்னை சிறப்பாக அறிமுகம் செய்ததற்காகவும் நன்றி தெரிவித்து குறுஞ்செய்தி அனுப்பியிருந்தார்.

சின்னச்சின்ன விடயங்களுக்கும் உடனுக்குடன் நன்றி தெரிவிக்கும் பழக்கம் அவகரிடமுண்டு. இவ்வாறான பண்புகளும் நினைவுகளும் அவரது எழுத்துக்களும் தான் எம்மை அவரோடு என்றும் வாழச் செய்து கொண்டிருக்கும்.

முத்தாய்ப்பா இன்னுமொரு கண்ணீர்ப்பூ
சொர்க்கத்துப் பூங்காவை நோக்கி
ஒரு வண்ணத்துப்பூச்சியாய்
நீ
சிறகடித்துவிட்டாய் ஸஹானா
நாங்கள் தான்
ஸஹாரா வாகிப் போனோம்.

கெக்கிராவ ஸ்ஹானா பற்றிய இவர்களின் மனப்பதிவுகள்

கலாவெவ உயர்திரு. ஏ. எம். மன்கூர் (ஓய்வெற்ற அதியர்):

ஆகாயத்தை அண்ணாந்து பார்க்கிறேன். அகத்து உணர்வுகள் எல்லாம் ஆர்ப்பரிக்கின்றன. ஒரு அழகிய பறவை அதன் இறகுகளை அகல விரித்து, ஆனந்தமாய்ப் பறக்கும் அந்தக் காட்சி கண்ணுள் விரிகிறது.

கெக்கிராவ முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயத்தில் எம்மோடு சக ஆசிரியையாய்ப் பணியாற்றிய ஸ்ஹானா ஆங்கில ஆசிரியையாக நியமனம் பெற்றபோதிலும், தமிழ்மொழியில் ஆழ்ந்த அறிவும், ஆற்றலும் உள்ளவராகத் திகழ்ந்தார். கற்பித்தல் துறையில் ஒரு நல்லாசிரியனுக்கு உரிய அனைத்து பண்புகளும் அவரிடம் மிகைத்துக் காணப்பட்டன. சொல்லப்போனால் ஆசிரியர் சேவையின் வரைவிலக்கணம் அவர். தமிழில் கவிதைகள் இயற்றுவதில் தற்கால வரகவி அவர். வளர்ந்து வரும் எழுத்தாளர். கலை இலக்கியத்துறையிலும், இயற்கையை ரசிப்பதிலும் ஆர்வமுள்ள அவரோடு உரையாடும்போது காலங்கள் நாழிகைகளாகக் கரையும். தமிழ் மொழிநடையை உச்சரித்துக் கதைப்பதில் அவருக்கு நிகர் அவரே. அதில் அப்படியே அழகுச்சுவை. எமது பிராந்தியத்திலேயே எழுத்தாளர், நூலாசிரியர் என்று யாருமே அறியப்படாதிருந்த காலம், வாசிப்பு ஆர்வம் உள்ளவர்களின் கனவு நனவாகுமா என ஏங்கிய காலம். அன்று எங்கள் பாடசாலை விழாக்காலம் பூண்டிருந்தது. மூத்த எழுத்தாளர்கள், மூதறிஞர்கள், கவிஞர்கள், கல்விமான்கள் என பலரது ஆசீர்வாதத்தோடு, மாணவர் மன்ற அனுசரணையுடன் அவரது நூல் "ஒரு தேவதைக் கனவு" வெளியிடப்படும் நாள். அன்றுதான் அப்பறவைக் குஞ்சின் முதல் பறப்பு நிகழ்ந்தது. நெஞ்சில் நமக்கு என்றும் அந்நாள் மறக்காத நாள்.

காலன் எனும் கடுங்காற்றில் சிக்குண்டு, சிறகொடிந்து அப்பறவை மண்ணிலே விழும் அவலக்காட்சி. உள்ளத்திலே கீறலாய் உதிரத்தை எதுவோ ஒரு துயரம் உறையச் செய்து விடுமாப்போல இருக்கிறது. இன்னும் எம்மோடிருந்து பல ஆண்டுகாலம் தமிழ் இலக்கியத்துறைக்கு பணியாற்ற வேண்டுமென்று நாம் நினைத்தா

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ ஸ்ஹானாவின் இலக்கியத்துடம்

லும், அவரது குறுகிய கால சேவை பல யுகங்களுக்கு போதுமானது என இறைவன் நியதி செய்திருக்கிறான் போலும். எனவேதான் அவன் தன் அருள் எனும் அன்புக்கரங்களில் ஸஹானாவை அள்ளியெடுத்துக் கொண்டான் போலும். அவரது ஆன்மா சாந்திபெற அகத்தின் அடித்தளத்திலிருந்து அவனிடம் பிரார்த்திக்கிறேன்.

யஹூனா சியார்தீன்.. பக்கத்து வீட்டுத்தோழி, சக ஆசிரியை, பண்ணா மத்துக் கவிராயர் அவர்களின் மகன்முறைப் பெண். அக்கா ஸஹானா வைப் பற்றி ஒரு கவிதை எழுதிக் கொண்டுவந்திருந்தான் இப்படி:-

உனக்கேனம்மா இத்தனை அவசரம்..?

அம்மா அம்மா என்று அழைக்கிறோம் நாம்,
காதில் விழாததுபோல கண்களை மூடியே உறங்குகிறாய்.
எங்களைப்பற்றி ஏன் நீ யோசிக்காமல் போனாய்..?
நிம்மதியாய் நித்திரை செய்கிறாய்?

சிரித்த உன் முகமும், சுருள் கேசமும் கண்ணிலே படாமல்
கலகலப்பான உன் பேச்சு காதில் விழாமல் கலங்குகிறோம் நாங்கள்.
பக்கத்து வீட்டு மாமியும், எதிர்வீட்டுச் சினேகிதியும் அடுத்த தெரு
டீச்சரும்கூட

ஏக்கத்துடன் தான் இருக்கிறார்கள் உன்னை எண்ணியே.

துல்கர்னனைக் கூடவா விட்டுப்போயினாய்?
சதா அம்மாவைத் தேடும் அவன்கூட
சாந்தமாய் இருக்கிறானே.. என்ன அதிசயம்?
நீ எப்போதும் அவனோடுதான் இருக்கிறாய் போலும்.

தாய்ப்பறவை இரை தேடிச்சென்றிருக்கையில்
காற்றில் ஆடி கூடு விழுந்தாற்போல
நிராதரவாய் இங்கே நாங்கள் விழுந்து கிடக்கிறோம்.
உனக்கேனம்மா இத்தனை அவசரம்...?

ஆக்கிய சோற்றை அடுப்பிலிருந்து இறக்கிடுமுன்னரே
அவசரமாய் நீ எங்கு போயினாய்...?

இலையில் போட்ட சாதத்தை
ஈ ஓட்டிக் காத்திருக்கிறோம் உனக்காக.
உனக்கேனம்மா இத்தனை அவசரம்...?
அடுப்படிக்குச் சென்றாலும் உன் எண்ணம்.

64

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தடம்

புத்தகத்தைப் பிரித்தாலும் அம்மா உன் எண்ணம்.
நீ சொல்லித்தந்த பாடங்கள்
நித்திரைக்குச் சென்றாலும் ஒலித்திடும் காதுகளில்.

நல்மாணவியாய் உன் ஆசான்கள் மனதில் வாழ்கிறாய்.
பின்னாள்கள் மனதில் நல்ல தாயாய் குருவாய்,
ஆகர்ஷிக்கும் எழுத்தால் வாசகனிடம் நல்ல படைப்பாளியாய்
நீ எப்போதும் வாழ்கிறாய்.

உன்னை நாங்கள் மறப்பதற்கில்லை.
மறந்தால் நாங்கள் மனுஷர்களும் இல்லை.

யர்வின் காதர் கெக்கிராவ பிரதேசத்தின் பிரத்தியேக ஆங்கில வகுப்பு
களை நபாத்தி வருகின்ற உயர்தரத்தில் விஞ்ஞானப்பிரிவிலே கற்ற
கெக்கிராவ முஸ்லிம் மகா விந்தியாலயத்தின் பழைய மாணவி. அக்கா
ஸஹானாவின் மரணம் நிகழ்வுற்று ஓரிருவர காலத்தில் எனக்கு
அனுப்பிவைத்திருந்த மடலின் சிலபகுதிகள் கிடை:-

என் அன்பின் ஆசான் ஸுலைஹா டீச்சருக்கு...

இரண்டு வாரங்களாக எனக்குள் சுமக்கின்ற உள்ளக்கிடக்கைகளை
சற்று இறக்கும் பிரயத்தனமே இந்த மடல். "ஐஹானறா டீச்சர் மரண
மாகி விட்டார்" என்ற சேதி அன்று காலை என் செவிப்பறையில் முட்டி
மோதியபோது, என் நேஸிப்புக்குரிய அந்த ஜீவன் இனி இல்லை என
அறிந்தபோது துண்டாய் உடைந்துபோனேன்.

உங்களிடம் கற்ற காலத்தின் கால்பங்கு காலமேனும் அவர்
களிடம் நான் கற்றதில்லை. காலமெல்லாம் அவர்களுக்கே மாணவி
யாய் இருந்திருக்க நான் ஏங்கியதுண்டு. சுகதோழி ஒருத்தி என்னிடம்
அடிக்கடி சொல்வாள், "ஐஹானறா டீச்சரின் அழகுதான் என்னை மிகக்
கவருவது" என்று. பின்னாளில் ஒரு மாணவியாய் நானும் அழைக்கப்
பட்டிருந்த அவர்களது "ஒருதேவதைக் கனவு" வெளியீட்டுவிழாவிலே
அலங்கரிக்கப்பட்ட நம்பாடசாலை பிரதான மண்டபத்திலே, ஒலி
வாங்கி முன் ஒரு தேவதையாய் நான் அவர்களை தரிசித்ததில்
தோழியின் வாசகங்களில் இருந்த நிஜத்தை கண்டு கொண்டேன்.

அவரது சில புத்தகங்கள் பிறகு கரம் கிட்டியிருந்தன. அவை
பற்றி நேரில் சந்தித்துப்பேசவும், எண்ணங்கள் பறிமாறவும் நினைத்
தேன். நிறைய கேள்விகளும், கருத்துகளும் எழுந்தாலும் டீச்சரின்
திசைநோக்கி நகர வாய்ப்புகள் அற்றுப்போயின. இதுவே இன்று
என்னை மிகவும் துயர் படுத்துகிறது. எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன் அவர்

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தடம்

களின் மறைவின் பின் ஜஹானறா டீச்சர் கெக்கிறாவயில் ஏற்பாடு செய்திருந்த ஜெயகாந்தன் அவர்களுக்கான அஞ்சலி நிகழ்விலே கலந்து கொள்ள நானும் வந்திருந்தேன். அன்று டீச்சர் நிறைய பேசுவார்கள் என்று எதிர்ப்பார்த்தேன். அப்படி நிகழவில்லை. பிறகு நீளமாய் ஒரு மடல் எழுதினேன் அவர்களுக்கு. என் கன்னிமுயற்சி அதுவே கடைசி முயற்சியுமாய் ஆயிற்று.

சமீபத்தில் ஒருநாள் பாதையில் காண்கிறேன் டீச்சரை. கொஞ்சம் உடைந்து போயிருந்தார்கள். பின் சரியாக இருவாரங்களில் நாள் காணநேர்ந்தது "கபன்" செய்யப்பட்ட அவர்களது உயிரற்ற உடலைத்தான். பழைய அழகும், செழிப்பும் மீள வந்து குடியேறி இருந்தது அவர்களிடத்தில். அந்த முகத்தை என்னிரு கைகளில் ஏந்திக் கொள்ள வேண்டும்போலவே இருந்தது.

கெக்கிறாவ ஸஹானாவுக்கு ஏது மரணம்.. அவர்களது எழுத்தினூடாய் அவர்கள் வாழ்வார்கள். அவர்களது நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள ஒரு ஒன்றுகூடலை ஏற்பாடு செய்யுங்கள். நீங்களே அதைச் செய்ய மிகப் பொருத்தமானவர்.

பிள்ளைகள் நலமாக இருக்கிறார்களா? சாவகாசமாய் மூச்சுக் கூட விடமுடியாதபடி பாடசாலையும் அது சார்ந்த சமூகமும் உங்களை உழல வைப்பதை அறிவேன். இதைவிட உன்னதமான ஒரு நிர்வாகக் கட்டமைப்பை கெக்கிறாவ முஸ்லிம் பாடசாலை வேறெ வரிடம் பெற்றுக் கொள்ள முடியுமா என்பது பெரும் கேள்விக்குறியே. ஆனைத்தையும் காலத்தின் பொறுப்பில் விடுவோம். வுளை நைய பசநயவாநயடநச. நலமே நாடியவளாய் அன்புடன் நானே.

ஆயுக்கர் நிஸ்லா பானான் அக்கா ஸஹானாவின் மாணவி.
சித்திரப்பாட ஆசிரியை. அக்கா ஸஹானா பற்றி அழுது அழுது வாசித்த அஞ்சலிக்கவிதை கீது.

நீ ஒரு அழகிய இலக்கியம்
பெண்மைக்கே ஒரு இலக்கணம்
இல்லை என்றும் உன்னிடம் தலைக்கணம்.
பெண்ணியம் குறித்த உன் தரிசனம்
பெருமையாய் மெச்சுது உன்னை என் மனம்.

கெக்கிறாவ ஸஹானா
மெல்லப்பாயும் அருவி.
மெதுவாய்த் தீண்டிடும் தென்றல்.

ரசிக்கத் தூண்டும் சிறு தூறல்.
வெள்ளை மல்லிகையாய்
மனம் அள்ளும் உன் புன்னகை.

மொழிகளோடு உறவாடி,
தடைகளை வெறும் தவிடாக்கி
உன்னுள் உருவான உணர்வுகளை
பெருக்கெடுத்துப் பாயும் நதியென
உருமாற்றிய பெருஞ்சக்தி.
நீ ஒரு பிரபலம் போலவே இலக்கியப் பிரளயம்.
பேனை முனைகளால் பேசி மகிழ்ந்தது உன் இதயம்.

முன்மாதிரி ஆசிரியை உன்
மூக்குத்திக்கு நான் பிரியை.
எல்லோரையும் ஈர்க்கும் உன் எளிமை
எவர்க்கும் அசராத உன் வலிமை.
உடல் சோர்ந்த போதும்
உளம் சோராத துணிவு.
மற்றவர் மெச்சும் உன் பணிவு
அதிகாலைப் பொழுதொன்றில்
பச்சை இலையில் ஒரு பனித்துளியாய்
உன் நாமம் சொல்லுகையில் எனக்கோர் குளிர்ச்சி.

செழித்த நிலம் கண்ட மரமென உன் கரங்கள்
காய்த்து கனிகொடுத்து கிளைபரப்பி நிழல் தந்து
ஆயிரம் பேருக்கு ஆறுதல் தந்தது.

மழைமேகமாய் மொழி கொண்டு
பலர் வாழ்வை செழிப்பாக்கினாய்.
வேதனைகளை வேட்டையாடி
சிறகடித்த சிந்தனைகளால்
வயதை மிஞ்சிய சாதனைகளால்
பூமியெங்கும் சஞ்சரித்த உன்னதம் நீ.
மரணமே வாழ்வின் நிஜம் எனும் யதார்த்தத்தை
மெய்ப்பித்து நீ புறப்பட்டு விட்டாய்.
இயலாமையை ஒத்துக் கொண்ட
சிறுமியாய் நான் மௌனம் சுமக்கிறேன்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தடம்

அக்கா ஸஹானாவின் பேரபிமானத்துக்குரிய பழைய மாணவர்
கெக்கிராவ டி.ஆ. அவர்கள் சில கருத்துகளை பகிர்ந்து கொள்கிறார்:-
முதல்தடவையாக ஆங்கிலம் படிப்பிக்க எங்கள் வகுப்புக்கு ஜஹானரா
டீச்சர் வருகிறார். நாங்கள் G.C.E. O/L repeat வகுப்பு. வரும்போதே கையில்
ஆங்கிலத்தில் டைப் செய்யப்பட்ட ஒரு கடிதத்தையும் கொண்டு
வருகிறார்.

முன்னாள் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியின் மறைவுக்கு தாம்
அனுப்பிய இரங்கல் கடிதத்துக்கு வந்திருக்கும் பதில் கடிதம் எனக்
குறிப்பிடுகிறார். Indian Embassy ஊடாக அனுப்பப்பட்ட thanks giving
கடிதம் அது. அடியில் Sonia Gandhi இன் கையொப்பம். "பிள்ளைகளே!
இதுபோல நீங்களும் கடிதங்கள் எழுத முயலலாம்" அன்றைய பாடம்
அப்படித்தான் தொடங்குகிறது.

பிறகு எங்கு கண்டாலும் "எங்கடா போறே மகன்...?" அன்பு கலந்த
விசாரிப்புகள் தொடரும். தொழில் நிமித்தம் கொரியாவில் இருந்ததால்
டீச்சரை நெடுநாள் சந்தித்திருக்கவில்லை.

இறுதியாக ஜஹானரா டீச்சருக்குச் சுகமில்லை எனக்கேள்விப்பட்டு
மனைவியுடன் பார்க்கப்போகிறேன். "ஊருக்கு வந்து ஒரு வருஷ
மாச்சே... இப்பதானா டீச்சர் ஞாபகம் வந்திச்சு..?" மீண்டும் அன்பு
கலந்த அதே நல விசாரிப்புகள் உரிமை கலந்த கோபங்களுடன் கலந்து
வருகிறது. நெகிழ்ந்து போகிறேன். டீச்சருக்காய் சமைத்து வந்த காலை
யுணவை டீச்சரிடம் கொடுத்து விடைபெறுகிறோம் நானும்,
மனைவியும்.

சரியாக பத்து நாட்கள் கழித்து ஜஹானரா டீச்சரின் ஜனாஸா
அறிவித்தல் பள்ளியில் ஒலிக்கிறது. "இவங்கதான் என் டீச்சர் என்று
காட்ட என் இரு குழந்தைகளையும் அள்ளிக் கொண்டு ஓடோடி
வருகிறேன். கண்களை இறுக மூடி டீச்சர் தனது இறுதி பயணத்தை
தொடங்கி விட்டார். என்னுடைய துஆக்களை மட்டுமே காணிக்கை
யாகக் கொடுத்த ஏகலைவனாகத் திரும்புகிறேன்.

ஜஹானரா டீச்சர்..., கருணை நிறைந்த இறைவன் உங்களைப்
பொருந்திக் கொள்வானாக....!!!

“ஸஹானாவைச் சந்தித்தோம்”

தரம் 09 தமிழ்மொழி பழைய பாடத்திட்டத்தில் இடம் பெறும் “கயிலை சந்தித்தோம்” பாடமானது செக்கோஸ்லாவாக்கியா நாட்டைச் சேர்ந்த பெரும் எழுத்தாளருடனான ஒரு நேர்காணல் பற்றியபேசும். பாடத்தின் கிறுதியில் “உமது பிரதேச எழுத்தாளர் ஒருவருடன் நேர்காணல் செய்யுங்கள்” எனும் செயற்பாடு தரப்படுகிறது. அந்த வகையில் எமது பிரதேச எழுத்தாளராய் அக்கா ஸஹானாவை அந்த வகுப்பு மாணவர்கள் தமிழ்ப்பாட ஆசிரியையான திருமதி.கிஸ்ஸைத் ஸஹானாவுடன் சந்திக்கிறார்கள்.

கேள்வி:- ஐஹானரா ஆசிரியரை எங்கள் வகுப்பு மாணவர்கள் சார்பாக சந்திப்பதில் பெரு மகிழ்ச்சி. நீங்களும் இதே பாடசாலையின் பழைய மாணவி. இங்கே கற்பித்தும் இருக்கிறீர்கள். போலவே எம்முடன் அதிகம் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு பெற்றாரும் கூட. எனினும் ஒரு எழுத்தாளர் என்ற வகையில் உங்களது அனுபவங்களை நாங்கள் அறிய விரும்புகிறோம். உங்கள் பாடசாலைக்காலம் பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

ஸஹானா:- தரம் 01 முதல் க.பொ.த.சாதாரண தரம் வரை இங்கே கற்றவள் நான். 83இல் சா.த.பரீட்சைக்குத் தோற்றினேன். அதற்கு முன்னம் தரம் 05 புலமைப்பரிசிற் பரீட்சையில் அவ்வருடம் தமிழ்மொழி மூலம் சித்தியடைந்த இரண்டு பேரில் நான் ஒருத்தியாக இருந்தேன். உயர்தர விஞ்ஞானப்பிரிவில் கற்பதற்காக பிறகு கம்பளை ஸாஹிராக் கல்லூரிக்குச் சென்றேன்.

கேள்வி:- உயர்தர விஞ்ஞானப்பிரிவில் படித்த நீங்கள் எங்ஙனம் தமிழ் ஆசிரியையாக மாறினீர்கள்?

ஸஹானா:- நல்ல கேள்வி. ஏனக்கு எப்போதும் பிடித்த பாடம் தமிழ்மொழிதான். விஞ்ஞானப்பிரிவில் கற்றாலும் என்னுடைய பட்டதாரி கற்கை நெறிக்கு தமிழைத்தான் படித்தேன்.

கேள்வி:- நீங்கள் ஆங்கிலமும் கற்பித்திருக்கிறீர்களே அதெப்படி?

ஸஹானா:- மிகவும் சரி. முதலில் விஞ்ஞான ஆசிரியர் நியமனம் கிடைத்தாலும் அதை நான் ஏற்காதிருந்து ஆங்கில ஆசிரியர் போட்டிப் பரீட்சை எழுதி சித்திபெற்றேன். என் முதல் நியமனம் DELIC ஆங்கில ஆசிரியர் நியமனம். ஆங்கிலமும் ரொம்பப் பிடித்த மொழி எனக்கு.

கேள்வி:- நீங்கள் நிறைய எழுதுகிறீர்கள். எப்படி உங்களை வளர்த்துக் கொண்டீர்கள்? உங்களுக்கு யாரெல்லாம் உதவி செய்திருக்கிறார்கள்?

ஸஹானா:- எனக்கு உதவி செய்தவர்கள், என்னை வளர்த்து விட்டவர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். முதலில் என்னை இனம் கண்டு கொண்டது என் உம்மாதான்.

கேள்வி:- அதெப்படி டீச்சர்?

ஸஹானா:- முதலாம் வகுப்பிலேயே நன்கு வாசிப்பேன். முதலாம் வகுப்புப் புத்தகத்தை சத்தமாக வாசிப்பேன். முதலாம் பக்கத்திலிருந்து கடைசி பக்கம் வரை காலையிலும் மாலையிலும் தினமும் வாசிப்பேன். எங்கள் உம்மா நான் இப்படி வாசிக்க ஆர்வம் கொண்டுள்ளதை இனங்கண்டு நிறைய கதைப்புத்தகங்கள், பாட்டுப்புத்தகங்கள் எல்லாம் வாங்கித் தருவார்கள். நிறைய பின்னேர வகுப்புகளுக்கும் என்னை அனுப்பினார்கள்.

கேள் வி:- பாடசாலையில் யாரெல்லாம் உங்களுக்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள்?

ஸஹானா:- எனக்கு சில அருமையான ஆசிரியர்கள் வாய்த்தார்கள். அதில் ஒருவர்தான் பண்ணாமத்துக் கவிராயர் என்று அழைக்கப் படுகின்ற மாத்தளை ஃபாருக் ஆசிரியர்.

கேள்வி:- அவர்தான் உங்களுக்கு தமிழ்ப்பாடும் கற்பித்தாரா?

ஸஹானா:- இல்லையம்மா.. அவர் எமது ஆங்கிலப்பாட ஆசிரியர். ஆங்கிலப்பாடல்களை கவிதைகளை அழகான தமிழில் படித்துத் தருவார். இன்றுவரை மறக்க முடியாத வேக்கல்பியரின் பல ஆங்கிலக் கவிதைகள் அவர் கற்பித்துத் தந்ததுதான் எனக்கு. அவர் கெக்கிராவை யில் கற்பிக்கையில் எங்கள் பக்கத்து வீட்டில்தான் குடியிருந்தார். அவரது ஓய்வு நேரங்களில் அவர் எதையாவது எழுதிக் கொண்டும் வாசித்துக் கொண்டுமே இருப்பார். அவரே என் முன்மாதிரி ஆசிரியர். Yes. He was my role model.

கேள்வி:- நீங்கள் நன்கு பாடுவீர்களாமே.. எங்கள் டீச்சர்தான் சொன்னாங்க.

ஸஹானா:- நாங்கள் அக்கால “இலங்கை வானொலி” கேட்டு வளர்ந்தவர்கள். அழகான தமிழ்ப்பாடல்கள் என்றால் எனக்கு எப்பவும் விருப்பம். “இலங்கை வானொலி”யில் “பாட்டுக்குப் பாட்டு” நிகழ்ச்சியில் பாடியிருக்கிறேன்.

கேள்வி: - நமக்காக ஒரு பாட்டு பாடுவீர்களா?

(அழகான ஒரு பாடல் பிறக்கிறது. "அமைதிப்புறாவே.. அமைதிப் புறாவே.. அழைக்கின்றேன் உன்னை...")

கேள்வி: - மிக்க நன்றி. நீங்கள் ஜஹானாவா? ஸஹானாவா?

ஸஹானா: - யெஸ்டியர். என் இயற்பெயர் ஜஹானா. எழுதுவதற்காக ஸஹானா என வைத்துக் கொண்டேன். அது எனக்கு ரொம்பவும் இஷ்டமான பெயர். கூடவே ஊர் பெயரையும் சேர்த்துக்கொண்டு "கெக்கிராவ ஸஹானா" ஆனேன்.

கேள்வி: - நீங்கள் நிறைய கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் எல்லாம் எழுதியிருக்கிறீர்கள் அவை பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

ஸஹானா: - (கையில் எடுத்துவந்த சில புத்தகங்கள் காண்பிக்கப் படுகின்றன. அவை பற்றி சில விளக்கங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.) இவைகள் பிசுரம் கண்டவை. பிரசுரிக்கப்படாதவைகளும் இன்னும் உள்ளன.

கேள்வி: - பள்ளிக்கூடத்தில் என்ன பாடம் கற்றுக் கொடுத்தீர்கள்?

ஸஹானா: - முன்னம் ஆங்கிலமும் விஞ்ஞானமும். பின்னர் தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும். இப்போதும் உயர்கல்வி பயிலும் பீ.ஏ.மாணவர்கள் சிலர் என்னிடம் தமிழ்ப்படிக்க வருகிறார்கள்.

கேள்வி: - உங்களிடம் படித்தவர்கள் பற்றிச் சொல்லுங்கள்.. அவர்கள் எழுத்துத் துறையில் ஆர்வம் காட்டுகிறார்களா?

ஸஹானா: - அவர்களில் பலர் பல்கலைக்கழகங்களில் பயின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் கல்வியியல் கல்லூரிகளில் இருக்கிறார்கள். ஒருசிலர் ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள். சந்தோஷமாக உள்ளது.

கேள்வி: - உங்கள் மகள்மார் பற்றி... அவர்கள் எழுதுவதில் ஆர்வம் காட்டுபவர்களா?

ஸஹானா: - They are good readers. மகள் ஸகீனத் உயர்தர பாடங்களாக தமிழையும், ஆங்கிலத்தையும் தேர்ந்தெடுக்க பிரியம் கொள்கிறேன். மொழிபெயர்ப்பில் ஆர்வம் உள்ளது அவளுக்கு. என் சின்ன மகள் மாரியத்துல் கிஃப்தியா நிறைய பேசுவாள். எழுத்தாளர்கள் பற்றி கேள்விகள் கேட்பாள். என் பாடசாலைக்கால நோட்புக்கில் குட்டிக் குட்டி பாட்டு கவிதைகள் எழுதியிருப்பேன். அதைக் கொண்டு போய்

ஈழத்து இலக்கிய உலகில்
கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தடம்

தன் தோழியரிடம் காட்டி மகிழ்வதாய் தமிழ்ப்பாட ஆசிரியர் சொல்லுவார். எதிர்காலத்தில் எழுத்தாளராக வரலாம் இல்லையா?

கேள்வி:- உங்களுக்குக் கிடைத்த விருதுகள் பற்றி...?

(விருதுகள், பாராட்டுகள், பற்றிச் சொல்லப்படுகின்றன. கையோடு மாணவர்க்கு காட்ட என சில சான்றிதழ்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தன. அவையும் காண்பிக்கப்படுகின்றன.)

கேள்வி:- மறக்க முடியாதவைகளாக எந்த அனுபவத்தைச் சொல்லுவீர்கள்?

ஸஹானா:- (இந்தியப் பயணங்களில் இரண்டுமுறை ஜெயகாந்தன் அவர்களைச் சந்தித்தது பற்றி சொல்லப்படுகின்றது. "ஒலிமஞ்சரி"யில் முதல் ஆக்கம் பீ.எச் அப்துல் ஹமீட் அவர்களால் வாசிக்கப்பட்டது பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது.) அறியாத வயதில் என்னிடம் எப்படியோ வந்திருந்த ஜெயகாந்தனின் "அங்கும் இங்கும்" நூலை வாசிக்காமலேயே வைத்திருந்தேன். ஒருதடவை வந்த நண்பர் ஒருவர் படித்து விட்டுத் தருவதாக எடுத்துப்போய் அதைத் தொலைத்துவிட, அதன் பிறகு எங்கே தேடியும் எனக்குக் கிடைக்கவேயில்லை அந்த நூல். இறுதிவரை வாசிக்கவே முடியாது போனது. தாங்க முடியாத கவலையாய் நான் அதையே சொல்வேன்.

கேள் வி:- எங்களைப் போன்ற மாணவர்க்கு ஏதாவது சொல்லுங்களேன்..

ஸஹானா:- நிறைய வாசியுங்கள். வாசிப்புப் பழக்கம் குறைந்து கொண்டே போகிறது. வாசிப்பவர்களும் நுனிப்புல்தான் மேய்கிறார்கள். நல்லதை தெரிவு செய்து வாசியுங்கள். பாடசாலை வாசிக சாலையை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

மாணவர்களுடன் ஆசிரியரும் நன்றி கூறுகிறார்கள். ஸஹானாவும் நன்றி கூறிவிடை பெறுகிறார்.

